CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Let all bitterness, and wrath, and anger, and clamour, and evil speaking, be put away from you."
Eph. 4:31

JULY 21th, 1961 - No. 505 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Some remarks about the Unemployment-problem in Canada [1)]

by Dr. R. Kooistra

Wherever you go in Canada you meet the unemployment-problem. You read it in the newspaper — almost daily — and you hear about it on the radio, you may watch it on the T.V. screen. True enough the one area is hit harder than the other: there are a number of differences between one county and the next and one town and the next, but basically it is the same everywhere. So this problem is of concern to everyone who wants to be a citizen, worthy of the name, and even more to those who want to call themselves Christians. It is a national problem and not just the problem of those who are unemployed. When there are plenty of opportunities to work, we have only to deal with the problem of those who are — notwithstanding all these opportunities — unemloyed, but to-day we have many who are able and even eager to work and yet cannot find a suitable job.

No wonder then, that the first question which comes to our mind is this one: Are there specific causes for this present situation?

Usually people look to the economic experts for an answer to this question, but our situation to-day warns us that this is hardly sufficient.

Why?

As soon as we meet a situation like ours, a situation of mass-unemployment, we speak of structural unemployment. This unemployment we want to say by this term has to do with the structure of society and is not only due to the lack of "appetite" for work of the working-force.

Though I cannot go into details in this brief address, I think I should point out at least one of the causes of our present problem.

Many older ones amongst you will remember the years of the depression before the second world-war: in Canada we refer to these years eloquently as the "dirty thirties", in other countries we just speak of the crisis.

Now this crisis, of almost thirty years ago, was determined by mostly economical factors. This crisis had mainly an economical structure. It was by and large the crisis of the system of free enterprise. The system in which the principle of producing as much as possible at the lowest possible cost and the highest possible profit led to an overproduction, which caused unemployment, and which in turn reduced the buying power of the population to such a degree that in many cases bare survival was all that was hoped for.

In our present-day unemployment situation, however, we do not as yet notice the poverty of the thirtier years.

This is due to the fact that this unemployment situation is not just caused by economical reasons. Some refer to it as the **crisis of transition** and they mean by this, that our country has to get used to a quite different system of production in the present situation. Our economy is governed now by a different set of principles than the one accepted during the thirtier years. The government is not just assuming the role of "night-watcher" as in those days, but is itself in business. Our state has the marks of what is called the Wellfare-state, maybe not to such an extent as some European countries, but the differences are only relative in character.

To explain this in a more popular manner I would like to give you a few examples. In former days we needed a lot of people at the farm to do all the work which had to be done. The farming community again produced a lot of jobs for the people in the village or the town. Milking cows was done by hand and naturally one man could milk only one cow at the same time. Now this is done largely by machines, so that one man can milk at least four cows in the time he did one beforehand. So there are not as many people employed in the milking-process as in former days. At the same time the milk-hauling business is also subject to changes. The cans will soon be outdated and milk will be kept at all farms in cooled tanks, but even this is going to change. In some countries, f.i. in the Netherlands, they experiment nowadays already with pipelines from the farm directly to the factory. This means that in the future Jack with the milk-truck can stay home. However this is only one aspect of the problem. At the same time farmer Jones will need more help in order to keep his power-installaties going. Also the installation of pipelines for the transport of milk and the upkeep of these will require other technical schooled personel.

Now it is clear that if Jack has not had any training beyond the very simple one he needs to drive his milk-truck, that he will be one of the many unemployed ones. At the same time the farmer Jones and the Dairy-Operator will be crying for a man who knows how with regard to electricity etc.

It is this process we meet almost everywhere. You have it also in the factory. We need a different type of factory worker. Not just the man who knows how to handle a certain simple machine, but the man who knows how to operate very complicated instruments. One of the most successful factories in our days is a factory of factories, factory where you can order a complete factory for almost everything you wish to produce.

This process is hitting Canada. It is understandable to know why it is hitting Canada as hard as it does. Canada is the country of the basic materials. It produces many rough materials: like wood, iron, coal etc. Till now this made living in Canada quite easy. You always could make a dollar and usually it was not hard to make a dollar an hour. Now we require more skilled labourers even in these basic industries of providing materials to other industries.

Our problem therefore is that we have too many Jacks, Jacks of eleven trades, but too less people of one trade who know all the outs and ins of their specific trade.

It will be clear that the remedy for this situation is not an easy one. Our economy is linked to the one of other countries. We cannot stop them to get the necessary time to adapt ourselves to the new situation.

Yet so much can be said that we need training. Our government is providing many opportunities for receiving such training. The boy who quits school at grade eight because of the fact that he wants to make money to drive his own car is not making a very wise use of his time. In the end he even may have to sell his car, because of his unemployment. The boy however who gets a good education and training — and this holds for the girls also — may look to the future with a greater measure of confidence. In a city close to where I live, thousands of names were at the unemployment list, at the same time the employment office was looking for 250 masons to work for $2.50 an hour and the officers were sure that they could not get them. Because of the fact that we do not have enough skilled workers,

(Continued on page 2)

---

1) Text of an address for Radio CKCL in Truro, N.S. on Tuesday-night at 10:30 p.m. in the Program sponsored by Mr. H. J. Lam, the former fieldman of the Christian Reformed Church for Immigration in the Maritimes.

KLOKKEN VOOR DE NIEUWE KERK TE AMSTERDAM

Donderdag 29 Juni zijn de drie klokken voor de "Vieringtoren" van de Nieuwe Kerk op de Dam te Amsterdam op hun plaats gehesen. De klokken zijn gegoten bij Eysbouts in Asten en door Mr. Romke de Waard afgestemd op het carrillon van het Koninklijk Paleis. Op de foto zien we hoe de kleinste van de drie klokken — 100 kg zwaar — op zijn plaats wordt gebracht.

Geen rust voor de Regering

CANADA, ENGELAND EN DE "COMMONMARKET"

Het einde van de zittingsperiode van het kabinet-Diefenbaker is alles behalve rustig. De zaak van de gouverneur van de Bank of Canada, is nog niet eens helemaal over, of een nieuw probleem presenteert zich zelf. Ottawa houdt er deze dagen de spanning wel in.

Mr. Coyne heeft nu zelf ontslag genomen. Het laatste woord zal daarover nog wel niet gesproken of geschreven zijn. De Senaat heeft het standpunt van haar commissie "ad hoc" aanvaard en uitgesproken dat Mr. Coyne zich niet heeft misdragen en dat er daarom geen wettelijke reden tot ontslag was. Deze gang van zaken zal wel in de lijn zijn geweest met wat Mr. Coyne wilde, want nu heeft hij het initiatief zelf in handen kunnen houden en zijn ambt neerleggen, zonder daartoe gedwongen te worden. Voor de regering was deze ontwikkeling alles behalve prettig, in het bijzonder voor de Minister van Financien, Mr. Fleming.

Dezelfde Minister gunt zichzelf geen rust (of moeten we zeggen dat hem geen rust wordt gegund?), want er is een zeer belangrijk bezoek uit Engeland, in Ottawa aangekomen. Zoals men weet is er momenteel in Europa een combinatie van zes landen, bekend onder de naam van "Common Market". Deze landen zijn elkander tot sterke steun, omdat zij elkaar bepaalde voorrechten hebben gegeven met betrekking tot invoerrechten, hetgeen de onderlinge handel sterk heeft gestimuleerd. Engeland voelt zich tot dit gezelschap aangetrokken, maar vindt o.a. Canada op zijn weg. Minister Fleming, natuurlijk uit naam van de regering, heeft bij Engeland geprotesteerd tegen aansluiting van dit land bij de Common Market.

Het valt op, dat dit protest door Engeland zeer serieus genomen wordt, zelfs ondanks het feit, dat Engeland veel en veel meer in Canada koopt, dan Canada in Engeland. Het zijn echter niet alleen de cijfers die spreken. Het belang van de Commonwealth is er mee gemoeid, want ook Australië en Nieuw Zeeland hebben hun stem laten horen. Daar komt nog bij, dat de vrees voor een gespleten Europa door de toetreding van Engeland tot de groep van zes wordt gevreesd. Dat deze zes elkaar helpen, is waarschijnlijk niet zo'n gevaar, maar tegenover deze zes hebzeven andere Europese landen een soortgelijk bondgenootschap gevormd. Tussen deze twee groepen bestaat thans enige rivaliteit en de toetreding van Engeland tot de economische sterkste groep van de twee zou deze rivaliteit alleen maar vergroten, zo wordt gevreesd. Behoudens economische factoren, spelen dus ook politieke een rol.

Niettemin wil Engeland graag een paar graantjes meepikken van de groep van zes, doch het land wil zich niet de toorn van de Commonwealth landen op de hals halen. Hier komt bij dat de Common Market-landen Engeland niet willen toelaten als Engeland geen stappen neemt om de vrijhandel met de Commonwealth-landen te beëindigen, respectievelijke maatregelen neemt dat ook de zes Common Market-landen speciale voorrechten voor hun handelsverkeer met de Britse Commonwealth-landen verkrijgen. Om de handen vrij te krijgen is de Staats-Secretaris van Commonwealth aangelegenheden uit London (Engeland) in Ottawa op bezoek is geweest, doch hij slaagde er niet in de Canadese regering over haar bezwaren heen te helpen.

Waarom is Canada zo tegen de toetreding van Engeland tot de Europese Common Market? Is Canada zo'n beschermer van de Commonwealth of zijn het overwegingen

(Vervolg op pag. 2)

Unemployment

(Continued from page 1)

we can place less unskilled and semi-skilled workers. This too increases unemployment.

So if you have a job be very thankful. Do not quit easily, especially not if you are like the Jack I mentioned. It is more rewarding to work for $1.- an hour or even a little less than to loose your place in the production-forces and to face the possibility that the job you are looking for somewhere else, will never turn up, simply because it does not exist anymore after some time. To stay where you are, and to get all the training you are able to, seems to be the advise to be given.

This however is of little comfort for those who got out of work. Maybe they pick up some smaller jobs during the summer-months, but they are now already afraid of the coming winter.

This is a serious problem.

There is one thing I like to say very much in this respect. I feel I must say this.

In our days people are so easily inclined to look to the state of the politicians for a solution of their problems. In a way, a considerable amount can be done and a lot has been done and there are many things done to be thankful for.

Nevertheless to be unemployed is a job you first of all have to tackle yourself.

Yes, to be unemployed is also a job.

We know the hymn which says:

Take my life
and let it be consecrated Lord to Thee.

We should write one more stanze to this hymn: nl.

Take away my job and let me be consecrated Lord to Thee.

I mean to say that you can be unemployed and make a nuisance out of yourself and your life:

but you also can be unemployed and still take orders from your God.

The prayer: "Thy will be done" is happily not only for the workman, but also for the disabled, the sick ones, the aged and the unemployed.

He who really knows this prayer, knows how to be employed and how to be unemployed; and his or her life will always have to live up to the challenge: Saved from sin I am saved to serve!

Geen rust voor de Regering

(Vervolg van pag. 1)

van eigen belang? Wij zijn geneigd dit laatste te geloven, want als Engeland doorzet zou dit kunnen betekenen, dat Engeland dan meer gaat kopen in de landen van de Common Market, en minder in Canada. Men kan het echter Engeland niet kwalijk nemen, dat hij om zijn eigen huishouding denkt. De ongelijke handelsbalans met Canada (en ook met andere landen) dwingt Engeland er toe naar middelen om te zien, om hierin verbetering te brengen.

Het ziet er naar uit, dat de regeringen Canada en Engeland elkaar niet zullen vinden. Wat hiervan dan weer het gevolg kan zijn, valt op dit moment moeilijk te voorspellen. Het trekt echter de aandacht, dat in deze onderhandelingen de naam van de Minister van Handel, Mr. Hees ontbreekt. De twee figuren in de regering, die naar voren komen, zijn de Minister President en de Minister van Financien. Is Minister Hees het met de critiek op Engeland niet eens?

De oppositie, bij monde van Mr. Pierson is reeds een stap verder gegaan. Zij heeft niet alleen Engeland de vrije hand willen laten in de toetreding tot de Common Market, maar zij heeft eveneens gesuggereerd dat Canada dit ook moet doen. Of dit mogelijk is, zal nader bezien moeten worden, maar in ieder geval blijkt hieruit wel hoever de regering en de oppositie van elkaar verwijderd zijn. Het is hier meer dan alleen maar een becritizering van bepaalde handelingen van de regering. Het blijkt een diepgaand verschil van inzicht te zijn. De regering is blijkbaar van mening, dat de Canadese economie beschermd moet worden door vrije toegang van Canadese goederen in Engeland te blijven eisen, terwijl de Oppositie er blijkbaar op uit is de economie te stuwen door uitbreiding, zelfs zo ver als toetreding tot een Europees bloc.

Geruchten doen de ronde, dat nieuwe verkiezingen nog voor het einde van het jaar gehouden zullen worden, dank zij de behandeling van de Coyne-zaak in de Senaat. en het eveneens afstemmen van een tarief-wijziging door de Senaat. Indien dit zo is, dan ziet het er niet naar uit, dat de laatste maanden van de zittingsperiode van dit kabinet rustige maanden zullen zijn.

ECONOMISCHE BLOKKEN IN EUROPA

10 ACRES GARDEN LAND near Millgrove. Brand new 3 bedroom brick home with full basement and storms and screens. Full price only $ 13,900.

GRIMSBY, 7 room home with 4 bedrooms and full basement. Side drive and garage. Real good location. Full price only $ 10,500. For more particulars call

C. GORDON TODD LIMITED

REALTOR

A. Vandenbergh

at C. GORDON TODD LTD.
418 MAIN ST. E. - HAMILTON
JA 8-6336 or res. LI 9-5076

VRIJE SCHOLEN

door J. W. F. Uitvlugt, B.A.,Ed.

Het moet toch van de kansel komen. We hebben pas weer Pinksterfeest gevierd. De Heilige Geest kwam naar de kerk. De H. Geest werkt van de kansel, door de preek. Dit is de wortel van alle Christelijke actie. Als het dáár niet van komt dan komt het niet. Dan is de dood in de pot.

De Heilige Geest zegt, "U, en Uw kinderen." Laat niemand dat veranderen. Laat niemand die waarheid verwateren. Dit is het grote verschil tussen "Gereformeerd" Christen zijn en "Anders Christen" zijn. Met het vasthouden of loslaten van de Verbondsbeschouwing staat of valt het "Gereformeerd Christen-zijn". Laten we dat los, dan kunnen we onze kerken wel slopen en ons aansluiten bij een van de vele mooie, grote kerken die nog een keer per Zondag een "dienst" houden. En laten we dan onze scholen ook maar overdragen aan de zorg van de regering. Dan hebben we 't makkelijk. En wat kunnen we een geld besparen of besteden voor wereldse vermaken! Willen we die kant op? Natuurlijk niet! Goed gezegd! Maar dan moet er ook spoedig verandering komen.

Waar beginnen we? Bij de dominees die nu onze kerken dienen? Of bij de theologische school waar ze hun opleiding ontvangen? Of in de College waar ze voorbereid worden voor die opleiding? Of in de Christelijke High School waar ze klaargemaakt worden voor College? Of bij de Christelijke Lagere School waar ze voorbereid worden voor de High School? U stemt vanzelf toe dat het beslist nodig is om langs de hele linie "Verbondsmatig" Onderwijs te hebben. En laten we er maar niet prat op gaan dat dat wel in orde is. Daar is, langs de hele lijn, wel heel wat te verbeteren. Hier moet scherp wacht gehouden worden.

Als we echter zoeken naar een begin, dan komen we eerst bij het "gezin" terecht. In alle ouders moet het Verbonds-besef sterk ontwikkeld zijn en gehandhaafd worden. Die 5 à 6 jaar huiselijke vooropleiding vóór het kind naar de lagere school gestuurd wordt, zijn erg belangrijk. O dat onze ouders toch weten mogen hoe ze trouw, naar de Leer der Schrift, hun kinderen horen op te voeden! De Kinder-Psychology van de profeten, van een Salomo, en van de Here Jezus zelf, is zoveel degelijker dan de ziel-loze zielkunde (?) van de ongelovige zielkundige die niet gelooft dat er een ziel is zoals de Schrift het leert. Laten we die populaire artikeltjes over kinderopvoeding maar heel voorzichtig behandelen, ze toetsen aan de Schrift, en als we dat niet kunnen, ze dan maar liever niet lezen.

Als we dan onze kinderen zo opvoeden, dan worden ze klaar gemaakt om straks, op school, het volle nu uit het Christelijk Onderwijs te trekken. En als dat zo doorgaat dan krijgen we ze straks als studenten op de hogescholen die "uit het Verbond leven en ook uit het Verbond leren." Dan krijgen we ze straks als dominees op onze kansels die Verbondsmatig kunnen en willen preken. En dan wordt de gemeente weer gesterkt en onderwezen in dat belangrijke leerstuk. Zo zien we de cirkelgang.

Als we, door Gods genade, dat weer mogen bereiken, dan zullen we ook weer zien dat "Gods volk zeer gewillig zal zijn op de dag Zijner heirkracht." Dan zal er met liefde geofferd worden voor Christelijk Onderwijs over de hele linie. Dan zal er ook weer vurig gebeden worden voor dat onderwijs. Dan wordt de school weer op de harten gedragen. Dan is er meer hartelijke samenwerking, en minder critiek.

Dan zullen onze ogen ook opengaan voor de nood van die kinderen die geen nut kunnen trekken uit het gewone onderwijs. Dan gaan we speciale liefderijke zorg besteden aan die kinderen die "gebreken" hebben, die lichamelijk en/of geestelijk nooit mee kunnen komen met de "normale" kinderen. Dan zijn we begaan met het lot van die jongens en meisjes die niet best kunnen leren. en die altijd maar onderaan op de lijst staan en altijd weer "onvoldoende" op hun rapporten krijgen; die door wanhoop gedreven het proberen maar hebben opgegeven omdat ze toch niet bijblijven kunnen, en dan maar "lastposten" worden en oorzaak zijn dat de hele klas gedrukt wordt. Of zou u durven beweren dat dat te veel gaat kosten? Dat betekent dan dat God ons een plicht oplegt en ons niet de nodige middelen verstrekt om die plicht te volbrengen. En dat gelooft u toch niet.

Dan gaan onze ogen en harten en beurzen ook open voor de nood van onze jongens en meisjes die om een of andere reden niet door gaan leren.

Dan gaan we zorgen voor technisch onderwijs, en voor vak-onderwijs, want dit wordt met de dag meer en meer noodzakelijk. Een twintig jaar geleden kon 70% van het jonge volk, dat niet meer dan lager onderwijs had genoten, nog wel een tamelijk goed baantje vinden. Vandaag aan de dag is dat mogelijk voor niet meer dan 30%.

In de snel-wisselende wereld van vandaag "verdwijnen" zekere baantjes zo maar, en wie niet bekwaam is om zich in korte tijd klaar te maken voor een ander "vak" die staat aan de dijk, is werkloos.

In wereldse kringen is men bezorgd over dit verschijnsel en probeert men deze problemen te ondervangen. Kunnen wij stil zitten? Mogen wij toezien en wachten wat de wereld aan onze kinderen wil geven? Moeten wij niet in de voorste gelederen staan en strijden? Is het niet onze taak om leiding te geven?

Wat zullen we dan doen? Eerst gaan rekenen en zien wat het kost? Dan onze beurs eens bekijken? Dat is de wagen voor het paard spannen. Eerst tot God gaan. Zullen we vragen, "Here, wat wilt Gij dat wij zullen doen?" Maar die vraag is onnozel; die heeft God al lang beantwoord. Als wij het maar willen weten, en aannemen. "Zorg voor Al de kinderen die Ik u geef."

Zie nu, als wij zulke ouders zijn, dan kan ons Parent-controlled schoolysteem ook goed werken. En dan gaan we niet alleen voor onze eigen kinderen zorgen, maar dan gaan we scholen stichten waarmee we ook onze Canadese medemensen kunnen dienen. Zo kunnen onze scholen ingesteld worden als een machtig zendings-instituut waardoor wij, onder Gods Voorzienig bestuur, tot rijke zegen voor dit land kunnen zijn.

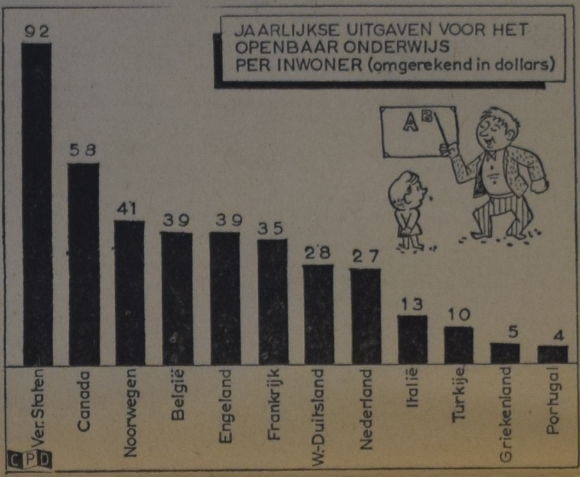

ALLE EUROPESE KINDEREN TOT 16 JAAR NAAR SCHOOL

Het lang verwachte rapport over het onderwijs in Europa en Amerika, in opdracht van de NATO, is verschenen. Van september 1959 tot juni 1960 heeft een studiegroep van 12 deskundigen, uit 7 landen, aan dit rapport gewerkt. Voor Nederland had professor Casimir zitting in de studiegroep.

Uit de beschikbare cijfers blijkt o.a. dat grote verschillen bestaan op het gebied van de totale uitgaven voor het onderwijs, in de diverse landen. In onze grafiek geven wij een duidelijk overzicht van de gelden die men in de wereld beschikbaar stelt voor het onderwijs. Zo geven de Verenigde Staten per hoofd der bevolking jaarlijks $92 uit voor het onderwijs. Dat is, vergeleken met de andere landen op onze grafiek, zeer hoog. Toch geeft Rusland nog meer geld uit aan het onderwijs, n.l. (omgerekend in $) $113 per jaar per inwoner. Het is duidelijk dat het onderwijs sterk de aandacht van de Russische regering heeft.

Portugal heeft het minste geld voor het onderwijs ter beschikking, hier komt men jaarlijks aan $4 per hoofd der bevolking. De zuidelijke landen hebben trouwens toch een achterstand in te lopen. Het analfabetisme is hier ook nog aanzienlijk.Men heeft er dan ook dringend scholen en onderwijzers nodig. Ook moeten er meer universiteiten komen.

Het rapport beveelt voorts, voor de diverse landen, een uitbreiding van de leerplicht aan, tot het 16e levensjaar. Alle Europese- en Amerikaanse kinderen zouden dus een gelijke leerplichtwet moeten krijgen.

(Bij de beoordeling van de cijfers moeten we niet vergeten dat men waarschijnlijk in diverse Europese landen voor b.v. 10 dollars per inwoner evenveel onderwijs "koopt" als in de Verenigde Staten voor een veelvoud van dit bedrag. Red.)

BOEKEN

op elk gebied bij

Kuntz & Vanderiet

1375 Weston Rd., Toronto 15
Tel. RO 3-1831 (CH 7-9336)

HET OVERMAKEN VAN GELD NAAR ALLE LANDEN

PER POST OF TELEGRAAF

KOST $1 OF MINDER*

Wanneer U geld moet overmaken naar Uw vaderland . . . of elders ter wereld, dan zorgt de Royal Bank voor de volledige uitvoering daarvan. De kosten zijn gering en U kunt er zeker van zijn dat Uw geld veilig overkomt. DOLLAR REMISES voor gezinsonderhoud en andere niet-zakelijke doeleinden kunnen in vele landen worden ingewisseld tegen een voordelige koers. WISSELS en POSTWISSELS, om in gewone brieven te sluiten, zijn eveneens verkrijgbaar.

* plus telegramkosten indien telegrafisch overgemaakt

Informeert bij elke filiaal van

THE ROYAL BANK OF CANADA

Filialen overal

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636 and LI 5-4023

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. John Gritter, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (The Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spykman, Rev. L. Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Mr. D Van Leeuwen, C.P.A., Tjits Veenstra (The Netherlands), Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

ON YOUR WAY

James 5 : 13 — "Is any merry? Let him sing psalms."

The natural vent for cheerful feelings is singing. When we are cheerful, James says, we ought to sing, but we ought to sing correctly. We must give vent to our cheerful feelings in the right way. We must praise God always, whether we are suffering or whether we are in the most cheerful mood.

The exhortation is highly necessary. Cheerful feelings are inclined to carry us away from God. The apostle warns us about this. We must sing when we are merry, but we must sing praise to God, for nothing exalts the soul more than songs of praise.

John Calvin, in his foreword in the Genevan Psalter, writes, "It is true that, as Saint Paul says, every evil word corrupts good manners, but when it has the melody with it, it pierces the heart much more strongly and enters within; as wine is poured in the cask with a funnel, so venom and corruption are distilled to the very depths of the heart by melody. Now what is there to do? It is to have songs not merely honest but also holy, which will be like spurs to incite us to pray to God and praise Him, and to meditate upon His works in order to love, fear, honor, and glorify Him."

Here is a statement making clear the apostle's exhortation. To be cheerful is a wonderful thing, if it be unto the Lord. To be cheerful and forget God is great sin. To sing songs that forget God, and thus to give vent to our cheerfulness, is great sin. To sing songs that are antichristian when we are merry is a much greater sin. Here is a great temptation, namely, to forget God when we are cheerful. Then God's Word to us is, ". . . : let your laughter be turned to mourning, and your joy to heaviness." (James 4:8, 9) If in our cheerfulness our singing is apart from God then Solomon's advice applies to us, "It is better to go to the house of mourning, than to go to the house of feasting." (Eccl. 7:2)

Only God's children can be truly cheerful, and only they can give the right vent to cheerful feelings. But they must do it by singing praises unto God, for to that He has created us, that we might show forth His praise in all the world. How fitting then this exhortation: When cheerful praise God!

C. W. Tuininga.

Brampton Invites

All Sunday School Superintendents and Teachers to attend the

Fourth Ontario's Sunday School Convention

to be held on July 26, 1961.

Sunday School Staff's in all congregations are asked to complete the Registration Form and to forward it to the Convention Treasurer H. Vander Windt, P.O. Box 145, Brampton, Ont.

HOPE TO SEE YOU ALL

Onder de SCHEMERLAMP

(2)

Beste Lezeressen,

Zoals afgesproken, zullen we nu de tweede helft van Mrs. Y's brief samen lezen, die vooral de ouders van grote kinderen zal interesseren:

"Ik heb zo gedacht, dat deze (schoolgaande, S.) jongens de vrije tijd thuis mee moeten helpen. En mocht dat niet zo wezen, dan zie ik nog het zelf geld verdienen om het te besteden aan dingen, die ze graag willen hebben, als het laten gaan van zulk een kind. Zomin de vrijheid voor Indonesië en de Kongo het geluk brachten, zal het dat ook onze kinderen niet doen. Het lijkt zo op het oog heel mooi: geld verdienen en dan maar kopen wat je wilt hebben. Maar aan het begeren naar meer komt nooit een einde. Wanneer opgroeiende jongens en meisjes losgelaten worden om dat begeren te volgen, gaan ze hun eigen weg, die geen verantwoordelijkheid leert tegenover het gezin. Eerst, waar ze in opgroeien en later dat ze zelf stichten.

Ze leren niet blij te zijn met de vreugden, die het leven in het gezin biedt, maar maken zich los en staan naar steeds groter dingen. De gezinseenheid, waarin alle leden werken voor het zelfde doel, is in Canada iets nieuws. Maar zijn wij, Nederlanders, dan niet bij machte een eigen koers vast te houden? En moeten onze kinderen dan perse meehuilen met de wolven in het bos? Of moeten wij trachten te houden, wat we hebben. Eendracht maakt macht. Dat geldt ook in het gezin.

Ik weet wel, dat er onder ons gevallen zijn geweest, waar de ouders het loon, dat de kinderen thuis brachten, hebben besteed ten eigen bate. En dat de kinderen, toen ze zelf een gezin stichtten, zo goedkoop mogelijk de deur uitgingen. Maar die fout mag ons niet verleiden onze kinderen jong een eigen weg te laten gaan. Wanneer kinderen weten, dat er thuis gewerkt wordt om iets te bereiken en dat ook hun eigen toekomst daarin besloten ligt, — dat het geld, dat zij thuisbrengen niet besteed wordt aan luxe voor de ouders, maar dat er voor hun toekomst gewerkt en voor elk afzonderlijk gespaard wordt — dan zal men versteld staan van het enthousiasme, dat kinderen aan de dag leggen.

Dat geeft hun jonge moed, de ouders een grote steun om vol te houden als ze soms door zorgen het hoofd laten hangen. In de eenheid leren de kinderen verantwoordelijkheid en dat zal hun karakter ten goede komen. Bij het opgroeien zullen ze met geen gemakkelijk leven willen ruilen, omdat ze geleerd hebben te zien, dat het leven uit plicht zoveel rijker is dan het toegeven aan velerlei eisen en begeerten. Dat die moeder een zwaar hoofd had in de hoge eisen, die de kinderen nu de dag stellen, zo zie ik het ook. Maar niet alleen de kinderen, volwassenen evengoed. Waar vinden we nog dankbaarheid voor genoeg eten en drinken? Dat neemt ieder als vanzelfsprekend aan. Wij leven ondanks vele zorgen in een tijd van overvloed. Maar in onze tijd grijpt de mens steeds naar meer en wat men heeft, gaat men achteloos voorbij".

Tot zover de brief van onze lezeres, waarin ditmaal niets bekort is. De aan de orde gestelde kwesties zijn voor velen van belang. Een groepje ouders kan er uren over praten zonder tot overeenstemming te komen. Hun meningen zullen n.l. gebaseerd zijn op eigen ervaringen en diverse factoren, die zo verschillend kunnen zijn als de dag van de nacht. Daarom wil ik één ding vooropstellen: wat hierna geschreven is, is geenszins bedoeld om iemand van gedachten te doen veranderen. Mrs. Y heeft dit onderwerp, dat terloops onder de Schemerlamp ter sprake kwam, in den brede uitgewerkt en allerlei bezwaren genoemd. Wat ik zal doen, is het van een andere kant belichten en de goede punten opnoemen.

Laten we met een eenvoudig voorbeeld beginnen: een jongen van een jaar of 13, die van zijn ouders toestemming krijgt om een krantenwijk te lopen en het daarmee verdiende geld in eigen beheer te houden. Wat gebeurt er dan? Wel, hij zal in "no time" in de gaten krijgen, dat 1) evenals voor zijn vader ook hem het geld niet aan de boom groeit, er moet voor gewerkt worden, 2) dat er met spaarzaamheid een banksaldo gekweekt kan worden, prettig om bij de hand te hebben, 3) dat je een dollar slechts een keer kunt uitgeven, en 4) dat als je werkelijk iets goed voor je zuurverdiende geld wilt hèbben, je het niet aan allerlei wissewasjes moet verknoeien. Allemaal dingen, die men niet vroeg genoeg kan leren.

Nee, ik ben niet blind voor de gevaren, die rond ons krantenbezorgertje sluipen. De mogelijkheid bestaat, dat hij zijn zakgeld zal verknoeien aan onnutte dingen. Echter hangt dit voor een groot gedeelte af, niet van hemzelf, maar van het gezin, waaruit hij komt. Want zo ergens, dan geldt hier het bekende gezegde: Zoals de ouden zongen, piepen de jongen! Als vader zich domweg in schulden steekt en moeder's levensdoel is het "to keep up with the Joneses", wat in vredesnaam kan men dan van de kinderen verwachten? Met zulke voorbeelden voor ogen zou een volwassene nog de kluts kwijt raken! En nu moet ik meteen vertellen, dat bij de enkele gevallen, in mijn ervaring, waarin kinderen hun geld verknoeiden, het steeds zulke gezinnen betrof.

Gelukkig waren dit uitzonderingen. Voor de rest heb ik niet anders dan prettige dingen meegemaakt van jongens, die na schooltijd een baantje hadden. Ik zie dan ook niet in, dat hierin iets verkeerds kan schuilen, zolang beide ouders de financiele escapades van hun zoon met waakzame ogen gadeslaan, hem indien nodig tot de orde roepen en dadelijk ingrijpen, wanneer zij merken, dat zijn schoolwerk gaat lijden onder het baantje.

In mijn omgeving woont een highschool student, die van watersport houdt en handig is met hamer en verfkwast. Hij knutselde een pracht van een boot in elkaar en verdiende zelf een uitboordmotor, alles door op zijn vrije Zaterdag in een grocery store te werken. Nu gaat hij er vaak op uit met zijn vader, die dol op vissen is en vindt, dat hij het met zo'n zoon maar geschoten heeft.

Zo zou ik nog verscheidene andere gevallen kunnen noemen van kinderen, die via een job na schooltijd en door baby-sitten genoeg spaarden voor een muziekinstrument, een vacantie, een tent, een fiets, etc., dingen, die vader of moeder hun van harte gunden, maar zich niet konden veroorloven. Zelfs van kinderen, die met verzamelde krachten een nieuwe wasmachine kochten. Het is n.l. beslist *niet* waar dat onze jongens en meisjes dit zelfverdiende geld enkel ten eigen bate besteden. Getuige de verrassingen voor het gehele gezin met Kerstmis en op verjaardagen!

Hoe U er toe komt, Mrs. Y, om te zeggen, dat de ouders van deze kinderen hen loslaten, begrijp ik heus niet. In een gezin, waar werkelijk contact tussen vader en moeder en hun opgroeiende kinderen bestaat, zal dit punt geen verslechtering in de houding geven. Eerder het tegendeel. Nog niet zo lang geleden vertelde een moeder me — met iets in haar gezicht, dat dicht bij ontroering kwam — hoe haar twee jongens hun spaarpotten omgekeerd hadden voor de vervulling van een stille wens op Moederdag. "Hoe vind je het, daar hebben ze nu weken voor geploeterd!" straalde ze.

U ziet, persoonlijk kan ik niet anders dan bij de in deze rubriek reeds vermelde mening blijven: dit zelf verdienen van het zakgeld in de vrije tijd, is een reuze uitvinding. Al was het alleen, omdat het de jeugd leert hoe — en hoe niet — met geld om te gaan. Het vroege leren van die kunst kan hun op latere leeftijd slechts ten goede komen. Nogmaals wil ik er de nadruk op leggen, dat hun zelfstandigheid op dit gebied gepaard moet gaan met de waakzaamheid van hun ouders. In een gezin, waar de verhouding onderling is, zoals die wezen moet, is er dan geen sprake van "loslaten en een eigen weg laten gaan". Daar verheugt Dad zich over zijn flinke kinderen en wordt Mom af en toe stevig door hen verwend. En is dat, waarvoor een kind gezwoegd en gespaard heeft, voor hem niet het meest waardevol?

De gezinseenheid, waarin alle leden werken voor hetzelfde doel, is in Canada niet bepaald iets nieuws. De oude settlers, zoals de Ukrainians b.v., zijn ons daarin lang geleden voorgegaan. Waar een dergelijke eenheid bestaat, is ze echter slechts tijdelijk. Zoals in het geval, dat een jongen door zijn vader en broers in staat gesteld wordt om te studeren. Of dat de kinderen enkele jaren samenwerken om hun ouders op een farm te zetten. Wanneer we de zaak scherp bekijken, zien we, dat doorgaans de ouders werken en sparen voor een eigen huis, een eigen bedrijf, een onbekommerde oude dag, dus voor zichzelf. De kinderen werken en sparen voor hun studiegeld, hun trouwdag, een farm, een huis, etc. dus ook voor zichzelf. Natuurlijk zullen in een goed gezin ouders en kinderen altijd klaar staan om elkaar te helpen, zoveel dat in hun vermogen ligt. Maar hetzelfde doel . . . . nee, dat hebben ze niet.

In een gezin met werkende kinderen (we spreken nu over jongelui, die niet meer naar school gaan) is het verreweg de meest practische ' en ik mag er aan toevoegen: ook de wijste — weg om hen een bedrag te laten betalen als hun bijdrage in de huishouding. Dit bedrag kan bij de start laag gesteld worden en na promoties of loonsverhogingen omhoog gebracht worden, tot het ruim voldoende is voor de kosten van inwoning. Op deze wijze vaart het hele gezin er wel bij, vader en moeder krijgen meer armslag en last but not least: de jongelui worden behandeld voor wat ze zijn. Geen kinderen meer, maar personen in loondienst.

Het is mogelijk, dat er gezinnen zijn, waar de in deze brief naar voren gebrachte regeling — kinderen dragen thuis hun geld af, vader zet het voor hen op de bank — in practijk gebracht kan worden. Maar helaas is het tot nu toe mijn ervaring, dat deze koers niet leidt naar enthousiasme maar naar onenigheid en breuk in het gezin. Want een dergelijke handelwijze verdraagt op den duur geen zoon of dochter, die een dosis onafhankelijkheid in het lichaam heeft. Meermalen heb ik gezien, dat hierdoor de grootste moeilijkheden ontstonden. Elk ouderpaar zal in deze kwestie naar eigen inzicht beslissen. Echter voel ik het als plicht om U in overweging te geven, dat er al genoeg problemen tussen immigrantengenratiés bestaan zonder er ook nog financiële bij te halen.

Inderdaad zijn er jongelui, wier benen te zwak zijn om de weelde der zelfstandigheid te dragen, die hun salaris op een onverantwoordelijke wijze besteden. Maar dat zijn toch de uitzonderingen, die ons niet mogen verleiden om hen nu allemaal over één kam te scheren en als kleine kinderen te behandelen. De bijbel zegt, dat de arbeider zijn loon waardig is. Mede hierop is mijn overtuiging gebaseerd, dat ieder, die oud en bekwaam genoeg is om zijn plaats in de rij der werkers in te nemen, ook mans genoeg geacht moet worden om het daarmee verdiende geld te beheren. Totdat het tegendeel duidelijk gebleken is, bestaat er voor zijn ouders geen reden om tot aan zijn trouwdag zijn salaris te beheren. Hoe goed ze dit overigens ook bedoelen, ze laten hem geen kans om zelfstandig te worden. Mij dunkt, dat een jongeman, die zijn hersenen gebruikt, zelf voor een gestadig groeiend banksaldo zal zorgen.

De vreugden van het gezinsleven staan ook bij mij bovenaan de lijst. Gezelligheid en een sfeer in huis zijn van niet te schatten waarde bij de opvoeding. Zij geven onze kinderen, waar ze later ook gaan, de mooiste herinneringen mee. Toch moeten we niet verwachten, dat we hen daarmee tot hun volwassenheid onder onze vleugels kunnen houden. Dat zou ook niet natuurlijk zijn. Zij gaan langzaamaan hun eigen leven leiden, met persoonlijke hobbies, interessen en vrienden. Zij willen uit eigen verdiensten wel eens iets aanschaffen, heel begrijpelijk. Zolang dit binnen het redelijke blijft, is daar m.i. niets op tegen. Verstandige ouders zullen dan de rol van vriendschappelijk adviseur spelen, waarin zij zich met het voortgaan der jaren terugtrekken. Wanneer we over "begeerten" gaan praten, moeten we niet vergeten, dat wat voor het ene kind luxe is, voor het andere kind behoefte kan zijn. (Denk b.v. aan sport en muziek). Hier kunnen slechts vader en moeder, die het karakter van hun kinderen door-en-door kennen, een oordeel vellen.

Tenslotte, Mrs. Y., ik stem van harte met U in, dat er in onze tijd een ontstellend gebrek is aan waardering en dankbaarheid onder de mensen is. We accepteren maar al te gemakkelijk onze overvloed en besteden slechts sporadisch een gedachte aan de miljoenen in ander werelddelen, die gebrek lijden aan het nodige. Eerlijk gezegd, ik vind dit allemaal heel verbijsterend en verdrietig, want zelfs als men hulp verleent, wat is het meer dan een druppel op een gloeiende plaat? De wereldstructuur is zo ingewikkeld geworden, dat in de grote noden van deze tijd slechts afdoende hulp verleend kan worden, door de regeringen. Die daartoe, om redenen van politieke en commerciele aard, dikwijls niet bereid zijn. Meermalen heb ik gedacht, dat God's geduld, ook in dit opzicht, door ons zwaar beproefd wordt.

De laatste tijd wordt geklaagd in preken, meditaties e.d. over het groeiende materialisme in onze eigen kring. We behoeven daarover nu niet verder uit te weiden, want dit staat wel vast: de mensen, die ons met opgeheven vinger vermanen, hebben gelijk! Het zal ons allen goed doen, wanneer we onze levenswaarden eens critisch onderzoeken en, indien nodig, opnieuw in de juiste volgorde plaatsen. Het lijdt geen twijfel, wat voor een christen dan voorop komt te staan. Pas als we zelf zover zijn, kunnen we onze kinderen de juiste richting wijzen, hun de ogen openen voor de nood van anderen en dankbaarheid bijbrengen voor de vele goede dingen, die zij onverdiend ontvangen.

Het zou bedrog zijn, als we hun vertelden, dat het materiële van geen belang is. Dat is het wel. Wat ieder, die zich de oorlogsjaren herinnert, roerend met me eens zal zijn . . . . . . Maar we hebben toen ook een andere les geleerd: de grootste schatten in het leven zijn niet voor geld te koop! De vrede, die alle verstand teboven gaat, liefde, huiselijk geluk, barmhartigheid, vrijheid en vult U maar aan . . . . dit zijn de waarden, die bij ons voorop moeten staan. Wanneer we erin slagen om aan onze jonge mensen deze soms moeizaam veroverde wijsheid mee te geven, dan kunnen we hen rustig, desnoods met dollars beslagen, het leven inzenden. Zij zullen niet verdwalen.

Mijn hartelijke groeten, Mrs. Y. en allen een zonnige vacantie gewenst door UW SASKIA

Prof. Dr. H. Van Riessen komt naar Canada

Zijn voornaamste boek:

Society of the Future	4.95
Maatschappij der toekomst	3.50
Op wijsgerige wegen	2.10
Roeping en probleem der techniek	0.90

Ds. Hegger komt naar Canada

Zijn boeken:

Mijn weg naar het licht	2.65
Moeder ik klaag U aan	2.65
Onder hetzelfde kruis	1.95
Jezus boeide mij	2.65

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.
CH 9-6662

Sea/Air Agreement

Bespaart U tijd en geld voor Uw reis naar

HOLLAND

Wanneer U nu per vliegtuig gaat en na 30 October per boot terugkomt, of U gaat per boot na 22 Aug. en komt terug per vliegtuig, dan betaalt U de lage winterprijzen voor de boot en krijgt bovendien nog

10% KORTING op de heen- en terugreis.

Vraag ons volledige inlichtingen. Het verplicht U nergens toe.

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

BOX 307 - 543 BRANT STREET - BURLINGTON
Open Maandag tot Vrijdag tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.
Telefoon Burlington: NE 4-1813; Toronto WAlnut 2-6413.
Voor spoedgevallen 's nachts en Zondags: NElson 4-8464.

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(11)

Maybe the police would go in hiding somewhere and wait until Joe Miggins came back to take his gun, and they would catch him and maybe put handcuffs on him and bring him to jail, and I, Dan, would be there too.

Why was Joe hiding that gun there. Dad had a gun and Mr. Donaldson had one and almost everyone had a gun. Why couldn't Joe Miggins have one? Why was he hiding it out there, in that hole. There must be something bad about it, something very bad maybe.

The more Dan thought about it, the more excited he became. He would like to tell Tom about it now. He forgot all about Lloyd and Tom's leaving him alone.

"I am the only one that knows anything about it", he thought.

If Joe Miggins knew that he had seen he would not be walking home so quietly. Good thing he didn't know! Imagine him coming back . . . . but, no, Dan was the only one who knew. He was going to tell his father.

At one time it flashed through his mind: "God knows it too, of course, but the next moment he laughed at himself: "What would God want to know about Joe Miggins' gun for!"

Yes, Dan was going to tell his Father, right now. He pulled the sleigh as fast as he could through the snow. There now he crossed Joe Miggin's little path. Funny that they hadn't noticed that before. Then, they had walked through this field so often that they didn't pay any attention to the tracks anymore.

He was about half way when it suddenly struck him that he would have to tell about Tom now too. He would have to tell that he had been there alone. Then Mom and Dad would know and maybe they would ask.

Oh, well, he could not help that. They wouldn't be mad at him for not telling about Tom's going to Lloyd. Of course, they might tell Mr. and Mrs. Donaldson and then Tom was in for it, but he could not help that! Or could he?

Boy, that tree was heavy on the sleigh. It was real tough going through the snow, pulling it all alone. Dan grew a little tired and his breath went quickly, as if he had run fast. Maybe that was why he didn't hear, right away that there was someone whistling at him. He heard it only when he stopped a minute to rest, and he recognized it at once: that was Tom's whistle, Tom must be around, he had come back.

When he quickly looked around he saw him coming just then across the road. Tom waved at him and Dan waved back. No, he was not angry anymore at all, he was glad Tom was coming, now he could tell him right away.

He could hardly wait until his friend had reached him. Tom climbed the fence and came running towards him as fast as he could.

Oh, this was just great, that Tom came back. Now they could both go there this afternoon to show Dad, or maybe the police. Boy, would that Tom be amazed!

Dan did not get his chance of telling his friend right away. Even before he reached him, Tom called out: "Is that Lloyd ever a nuisance, Dan, I'm really sorry I went there this morning. You know, he wouldn't even let me touch that stupid old gun of his? All I could do was walk along with him. I'm not going there again!"

Even before Dan could interrupt him Tom went on "Hey, listen a minute, Dan. My Father and Mother went up town this morning, and Mom called your Mother and asked if I could have dinner with you today. Let's not talk about Lloyd, okay?"

"Allright, Tom, but listen . . . .!" and then Dan told quickly about what he had discovered this morning.

Tom looked at him, unbelievingly, and made a motion with his head as if he meant to say: "Come on now, Dan, you can't fool me!"

Then Dan said, excitedly: "Honestly Tom, I'm not just saying something. I saw Joe Miggins go home only a short while ago!"

He added: "And you can look yourself this afternoon, you'll see it's true, honestly!"

Tom could see that Dan was not lying or just telling him a story to fool him. So finally he just had to believe, that what Dan told him was true.

He said: "Let's go back there, right now, and look, okay Dan?"

Dan motioned toward the house where his Mother now had come outside and just waved at them. "It"s too late boy, we have to go in for dinner now, but you can see it this afternoon!"

"Are you going to tell your Father about it, Dan?" Tom asked.

"I sure am, boy, wait till he hears about it!"

Tom was silent for a moment. Together they were pulling the sleigh towards Dan's house. He would have liked to be with Dan this morning, so he could have had a look at it too. He was really sorry that he had gone to Lloyd. It had been a wasted morning, anyway, and Dan had found that gun. What a shame. He said: "Boy, I would have liked to see it, I'm sorry I went to Lloyd this morning!"

You'll see it this afternoon, though, Tom, Dan answered.

"Yes, but . . . . . I would have liked to be with you this *morning*, then I would have seen it too, *before* your Dad knew about it!"

Dan thought about it for a while. Yes he could see that it would have been lots more fun for Tom if he had been there with him. He said: "Okay, we'll have a look at it together first, eh Tom?"

(To be continued)

CATNAPPER

Maternal instinct has gone wild on the Harold Shelton farm near Hillsboro, O., and the farmer is watching developments. This old hen catnapped four kittens while their mother was catnapping, and adopted the kittens as her own. Now, the mama cat and the hen steal the kittens from each other daily and take turns mothering them. The kittens are as happy with the hen as they are with their own mother, except at meal time.

Lichtjes en Weerlichtjes

Filmsterren

Grace Kelly, een filmster die de Prins van Monaco trouwde, mag van haar man niet meer optreden in films. Toen een journalist haar eens vroeg of ze haar filmsterrenleven niet miste, antwoordde ze: "Sure I do in some way. But — being married and having children is much more fun!!"

—

Een andere filmster (de eens zo beroemde Greta Garbo) werd gevraagd: "Wat vindt u het belangrijkste in uw leven nu u oud geworden bent?"

"Nog als altijd love!", was het antwoord.

"Hebt u ook vijanden, of hebt u niets te duchten?"

"No, only **Death!**"

Heeft ze zich met deze twee woorden niet naakt tentoongesteld, die arme Gretha?

—

Hoe ik dit allemaal zo goed weet? Wel, ik lees zo nu en dan de filmrubrieken door met al hun interviews en schandaaltjes. Je moet toch een beetje op de hoogte blijven nietwaar? Je bent anders zo "achterlijk" . . . . in de ogen van je teenagers en hun girlfriends. Dan wordt het "O, daar kan mijn moeder niet over meepraten!" — en dat wil ik niet, nee!

O, wat hadden ze met Debby Reynolds te doen, toen haar husband haar en zijn twee schatten van kinderen verliet en met Elizabeth Taylor trouwde. Debby werd meteen de heldin op het doek.

"Maar", zei een van de meisjes: "Vlak Liz ook niet uit hoor!" Ze is machtig mooi, en lijkt zo verstandig en ernstig, heel wat anders dan Debby."

"Hoe vinden jullie het anders," zei ik zo bij m'n neus weg "dat dit huwelijk voor elkaar is gekomen, terwijl ze samen op weg waren naar New York om Liz' derde man te begraven die door een vliegongeluk om het leven was gekomen?"

"O well," zei de een "hij was toch dood, waar of niet?" En een ander zei: "Wat hebt u toch altijd op dat scheiden tegen, mevrouw? Als je nu toch niet meer van elkaar houdt, dan is het toch onzin om bij elkaar te blijven?" en ze keken me allemaal heel strijdlustig aan. Maar ik kan in zulke situaties niet boos worden, echt niet hoor! Heus ze menen het niet! En ze weten ook wel beter.

Ik herinner me nog veel te goed mijn eigen vlegeljaren, wanneer ik allerlei nagepraate onzin uitkraamde, omdat ik niet goed raad wist met al die vragen en problemen en de goede oplossing wilde weten.

Mijn broer was al net zo. Die wenste vurig in Hitler's legers te worden opgenomen, die volgens hem een voorbeeld waren voor dat zoetsappige lamlendige legertje in Nederland. Het was toen 1935, vijf jaren later was hij grondig genezen hoor!

Mijn vader legde ons geduldig uit hoe de zaken eigenlijk stonden.

Maar soms zag ik een trek van ongeduld komen op zijn gezicht. En als we het al te bont maakten riep hij uit: "Wat zijn jullie toch eigenwijze kinderen. Wie heeft er langer geleefd en meer van de wereld gezien, jullie of ik?" —Och, in een goed gezin komt dat allemaal wel op z'n pootjes terecht. Ik zag tenminste gisteren, dat mijn dochter al haar filmschonen van de muur had genomen en plaats had gemaakt voor één boy spelende op een gitaar. Ik wilde een goeie beurt maken en zei heel meelevend: "O, dat is Elvis Presley, he?" maar kreeg tot mijn grote verwondering een kreet van ontzetting te horen: "Maar moeder! Hoe komt u erbij! die kwal? No, dit is Ricky! Ricky Nelson!! My favourite!!!!!

Jope Stroom

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN's Imp. ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

JOHN SAKES
Uw Hollandse Kapper

Voorheen Stoney Creek op Hwy. 8.
Nu Hwy. 8 West van Grimsby.
Hoek Oaks Road, ½ mijl ten O. van Slesser's Motors, Mountain zijde.
100% Service Tel. WH 5-2520

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone LI 5-4636
LI 5-4023

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

Al voordat Mrs. Sharp de Children's Aid Society met een bezoek vereerde, wist ik al dat haar 17 jarige dochter een baby verwachtte.

Sheldon, het gehucht waarin de Sharp's wonen, staat bekend om zijn ongewone interesse in het wel en wee van haar bewoners. Iedereen in Sheldon kent iedereen en elke ingezetene kan b.v. op een glas na vertellen hoeveel bier Mr. Bulk dagelijks naar binnen slaat, wanneer Mrs. Walker haar tiende kind verwacht en hoeveel onbetaalde rekeningen de Plevier's in het dorp hebben staan. Niets wat er gebeurt ontsnapt het oog en oor van de inwoners van Sheldon. En zonder mankeren wordt elk gerucht — goed of kwaad — gretig ontvangen en verder verspreid. Tegen de tijd dat een vaag vermoeden "rond" geweest is, is het al uitgedijd tot een zeer gedetailleerd feit.

Met meewarig welgevallen roddelde het dorpje er dan ook op los toen er beweerd werd dat Lynn Sharp een baby verwachtte en dat Ronald Beaudoin de toekomstige vader was. Boze tongen fluisterden dat Lynn door haar ouders streng huisarrest was gegeven en zelfs niet uit haar slaapkamer mocht. Deze mededeling werd grif geloofd daar Lynn al weken lang niet meer op straat werd gezien. Ook werd er gemompeld dat Ronald tijdens een poging om Lynn te ontzetten door Mr. Sharp bont en blauw was geslagen en nu half kreupel liep.

In mijn functie als maatschappelijk werkster had ik nooit met de familie Sharp te maken gehad, maar Ronald's ouders kende ik zomaar veel te beter. Ronald's vader was een lanterfanter, die de zorg voor zijn gezin graag aan de belasting betalers overliet, terwijl hij zelf bij voorkeur in de kroeg over het ongewisse van 's mensen bestaan filosofeerde en aantoonde hoe kortstondig b.v. het bestaan van een fles bier was. Mrs. Beaudoin was een nette vrouw, die haar best deed om haar kinderen zo goed mogelijk te voeden en te kleden. Daar dit altijd een heksetoer was, bleef er voor het werkelijke opvoedingswerk niet veel tijd en gelegenheid over. Om enigszins de vrede in huis te bewaren, liet ze haar man zijn gang maar gaan en sprong ze te pas en te onpas voor haar zeven kinderen in de bres, daar ze vond dat ze haar kroost tegen de minachting van haar mede dorpelingen moest beschermen.

Het was Mrs. Beaudoin moeilijk bij te brengen dat ze juist door haar toegefelijke en verontschuldigende houding haar kinderen meer kwaad dan goed deed. Ronald had ze al niet meer in de hand. Hij volgde het illustre voorbeeld van zijn vader en vegeteerde op de gemeenschap.

Toen hij 16 jaar werd, zei hij de school vaarwel. Er was veel overredingskracht nodig om hem naar het arbeidsbureau te krijgen, waar hij nu al een paar jaar als "werkzoekende" ingeschreven staat, hoewel deze term niet in overeenstemming met de waarheid is.

Ronald heeft een gruwelijke hekel aan werken en heeft nog nooit echt naar een job gezocht.

En nu werd hij dus ook nog voor de vader aangezien van Lynn's op komst zijnde baby.

Bovengenoemde inlichtingen in aanmerking genomen, was ik dus al aardig op de hoogte met de huidige stand van zaken in Huize Sharp, toen Mrs. Sharp op zekere dag ons kantoor binnen wandelde met Lynn achter zich aan.

Op autoritaire toon vertelde ze de receptioniste dat ze door de Salvation Army naar de Children's Aid verwezen was. Ze had zelf twee weken geleden naar een tehuis voor ongehuwde moeders van de Salvation Army geschreven om te vragen of ze Lynn wilden opnemen. Nu had ze pas bericht gekregen dat dit via de Children's Aid geregeld moest worden. Mrs. Sharp scheen dit een omslachtige methode van werken te vinden, want toen ik haar en Lynn uitnodigde om in de spreekkamer te komen, stond haar gezicht verre van vriendelijk. Mrs. Sharp ging zitten en stak van wal. Ondertussen had ik gelegenheid om haar eens goed op te nemen. Een vraag doemde in me op: Had Mrs. Sharp exprès een echtgenoot met deze naam uitgezocht of was dit zuiver toeval? De naam Sharp paste n.l. bij haar als een baard bij Sinterklaas.

Om te beginnen was Mrs. Sharp's stem zo scherp als een pas geslepen mes. De zinnen die ze sprak leken in stukjes gesneden, zodat elk woord apart uit haar mond scheen te komen. De woorden klonken kort en afgebeten als of Mrs. Sharp het een overbodige luxe vond om er wat meer adem aan te verspillen. Haar gezicht was tanig en mager met vooruitstekende jukbeenderen. Haar ogen, groenig van kleur — priemden als dolken boven haar lange, wat haakse neus, die op een spitse punt uitliep. De handen van Mrs. Sharp waren de molligheid van haar prille kinderjaren al lang geleden ontwassen. De vingers waren benig en knokkelig met vuurrood gelakte, griezelig lange nagels. Voor de tweede maal rees er een vraag in me op: Hoe zag Mrs. Sharp kans haar huishouding te doen zonder deze zorgvuldig gekweekte nagels te breken? Pas later werd het me duidelijk: Mrs. Sharp hoefde geen huishouding te doen. Die taak was Lynn beschoren.

Mrs. Sharp zag er keurig, maar helaas verre van aantrekkelijk uit. De hard paarse jurk met de nogal laag uitgesneden hals en wijde rok zou misschien een jeugdige blondine leuk gestaan hebben, maar vloekte afgrijselijk bij Mrs. Sharp's tanige teint en grijzend haar.

Om het geheel te volmaken namen grote, glinsterende oorknoppen minstens de helft van Mrs. Sharp's oren in beslag en functioneerden op deze manier gelijktijdig als geluiddemper voor haar eigen schelle stem.

Het was duidelijk dat Mrs. Sharp alle mogelijke pogingen gedaan had om er jeugdiger uit te zien dan haar jaren rechtvaardigden; pogingen echter die helaas schromelijk faalden.

Lynn daarentegen was een erg jong, bijna kinderlijk uitziend meisje met een fijn, en lief gezichtje. Ze was aan de mollige kant en haar ronde blauwe ogen keken wat verlegen en schuchter naar haar moeder. Die moest het woord maar doen. Mrs. Sharp liet er geen gras over groeien.

"Lynn is pregnant", begon ze. "Three months. That French boy, Ronald Beaudoin is the father. You must know him. He is good for nothing".

Het is nu eenmaal de schaduwzijde van een beroep als sociaal werkster dat je geacht wordt alle nietsnutten en leeglopers etc. te kennen, terwijl men vaak verbaasd opkijkt als men hoort dat je ook in betere kringen beroepshalve relaties hebt en zelfs bij ordentelijke mensen in huis komt.

Ik knikte kort bij wijze van bevestiging dat ik Ronald en zijn familie tot mijn clientele mocht rekenen.

"Lynn wants to marry him", ging Mrs. Sharp door. "Ridiculous. That shall not happen. We want her to go to the Salvation Army Home or an other maternity home as soon as possible before people will find out about her condition. The baby is for adoption. That's .the best. When can you send Lynn away?"

Ik legde uit dat ik eerst één van de tehuizen voor ongehuwde moeders moest schrijven en dat het heel goed mogelijk was dat Lynn een week of wat op plaatsing moest wachten.

"Impossible riep Mrs. Sharp uit. "Lynn should go this week. We kept her in the house for three weeks and we can't do that any longer. I am too scared to open the door. Suppose people see Lynn and learn about her pregnancy! She has to go away this week!"

"I am sorry to tell you Mrs Sharp that as far as I know the whole village is fully aware of Lynn's pregnancy. It is also well known that Ronald is the father", vertelde ik Mrs. Sharp. Straks had ik het nog rondgebazuind dat Lynn een baby verwachtte en dan had je de poppen aan het dansen!

Mrs. Sharp's mond viel open. Toen stiet ze uit: "Then Ronald's mother must have told it around! The witch! She is just as bad as her husband and children. Living on welfare year in year out! Even

(Vervolg op pag. 6)

VALUABLE BOOKS
The Fall and Rise of Israel $ 3.95
I found God in Soviet Russia $ 3.25
My three years inside Russia $ 2.00
Genius of Geneva (Calvin) by L. Penning $ 3.00
Why we believe in Creation and not in Evolution $ 3.75
and many others.
BOOK AND MAGAZINE CENTRE
Anton Lammers
36 Longwood Rd. North.
Hamilton, Ont.

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(15)

'Dag Mies.' En hij kijkt haar niet aan.

'Hé, Jan, dat is een verrassing. Ik verveel me hier al verschrikkelijk. Ga je mee naar huis?'

'Kun je niet een eindje met mij meerijden. Ik breng je weer netjes thuis.'

'Vooruit dan.'

Met een kalm gangetje rijden zij het dorp uit. De lucht is blauw en de zon schijnt, maar een hevige wind giert tegen de voorruit.

'Ben je weer helemaal fit?'

'Zo lekker als kip.'

Maar wat nu. Wat moeten ze tegen elkaar zeggen?

Hij voelt haar mantel tegen zijn knie en kijkt haar van terzijde aan. Hun ogen ontmoeten elkaar en daarna is het zo erg niet meer, dat ze elkaar niets weten te zeggen. En dan gaat het ook vlotter.

'Wanneer kom je weer thuis?'

'Overmorgen al.'

'Gelukkig, 't is bepaald leeg in de stad. Zeg Mies, ik geloof, dat ik verliefd op je ben, maar ik ben zo benauwd voor een blauwtje.'

'Daar heb ik je ook alle reden toe. Want ik denk, dat ik 't je geven zou.'

'Weet je het niet zeker?'

'Niet helemaal.'

Het gesprek is nu ernstig, zo ernstig. Het terrein is verkend. Jan zet zijn wagen aan de kant van de weg. Hij kijkt zijn metgezellin peinzend aan en houdt zijn armen in bedwang.

''k Zou kunnen zeggen: het komt zo onverwacht,' zegt Mies.

'Ik maak er geen grapje van,' zegt Jan.

'Ik ook niet,' zegt Mies, 'en dat weet je wel.'

'Ja, ik weet het wel.' Hij heeft zijn hand aan het startsleuteltje. Hij moet haar zoenen of wegrijden. Hij rijdt weg. De wagen schiet nijdig de weg op. Met een gil slaat de wind op de ruit. Jan kijkt grimmig. Er is geen woord meer. Er zijn tegenstrijdige gedachten. De bomen langs de weg staan heftig bewogen.

Bij 't dorp zegt Mies: 'Laat me hier maar uitstappen, dan loop ik 't laatste eindje.'

Jan kan wel huilen. Voor de tweede maal zet hij zijn wagen stil. Nu kijkt hij haar aan. Hij schuift dichter naar haar toe.

'Als we ons van de hele verdijde boel nu eens geen sikkepit aantrokken, Mies?'

Mies stapt uit. Jan volgt haar en ze wandelen een eindje op. De vraag staat nog tussen hen is, maar, nu de wind om hun oren waait, is haar betekenis al zwakker geworden.

'Het is mijn impuls ook,' zegt Mies, 'maar we zijn te oud en te verstandig, helaas, om aan een impuls toe te geven. En ga nu weer terug.' Ze staat stil en steekt haar hand uit. 'Tot ziens in de stad.'

'Ja, tot ziens,' antwoordt Jan. 'Ik geef nog niets op.' Hij grijpt haar hand. Hij neemt zijn hoed af. 'Ik geef nog niets op,' zegt hij, terwijl hij terug loopt naar de auto en als hij de wagen op gang brengt zegt hij het, verbeten, nog een keer.

* * *

Hij doet het ook niet. Hij geeft nog niets op. Hij wacht op het tijdstip, waarop hij een nieuw initiatief kan nemen.

De verjaardag van Mies en het feit van haar voorspoedig herstel brengen een klein gezelschap bijeen in de suite, die Mies en Koba samen bewonen. In een grote kring staan de stoelen om een kleine ronde tafel en overal plekt het zachte licht van schemerlampen tegen de wanden.

Er is een gesprek, maar Jan doet er niet aan mee. Hij zit onderuit in zijn stoel en rookt zijn sigaar met zorgvuldigheid. Twee glaasjes cognac hebben zijn hoofd doezelig gemaakt en hij is niet van plan het bij die twee glaasjes te laten. Alle dingen worden er gemakkelijker door.

Mies heeft Bouma en Arends als twee paladijnen aan haar zijde.

'Dit is een vreugdeavond,' zegt Bertel tegen Arends, 'en jij zit als gewoonlijk in allerlei menselijke narigheid te wroeten.'

'Waar moet je over praten op een vreugdeavond?' vraagt Arends, 'er zijn zo weinig vrolijke onderwerpen.'

'Mies is jarig geweest en ze is van een ernstige ziekte hersteld, me dunkt,' zegt Bouma, 'dat zijn vrolijke onderwerpen.'

'In elk geval,' zegt Bertel, 'dat is de vrolijke aanleiding voor deze avond en jouw kijk op de maatschappelijke toestanden kan ons op zo'n avond geen zier schelen.'

'Ik ben de gastvrouw,' zegt Mies, 'en ik geef hem verlof.'

'Och,' zegt Bouma, 'hij heeft een problemencomplex, als dat kan, laat hem nog een poosje doordazen en schenk hem dikwijls in.'

'Maar laten wij dan het onderwerp bepalen,' oppert Bertel. 'Wij geven hem tien minuten en daarna is er gelegenheid tot het stellen van vragen en het doen van opmerkingen. Mies moet zeggen, waarover hij het hebben zal.'

Mies weet een onderwerp. Het verwekt een bonzend hart als het haar te binnen schiet. Ze gluurt even naar Jan en zegt het nerveus en blozend. 'Ja, er zijn risjes onderwerpen, maar er is er één, dat me interesseert met het oog op Bertel en Koba.'

'Niet persoonlijk worden,' zegt Koba.

'Nee, ik word niet persoonlijk. 't Is van algemeen belang. Misschien heeft Bouma er ook iets aan. Het is dit: 'kunnen twee jonge mensen' — 'die elkaar de liefde van hun hart verpand hebben,' smacht Zwierstra — 'juist,' gaat Mies door, 'een harmonieus huwelijk hebben als ze niet in de voornaamste dingen eender denken?'

'Een ouderwetse vraag,' zegt Zwierstra.

Jan heeft een mooie astoren op zijn sigaar laten groeien. Nu verliest hij hem en heeft geruime tijd nodig om zijn broek te kuisen, waarop de toren terecht gekomen is.

''t Is niet met het oog op ons,' zegt Bertel. 'Ko en ik zijn het volmaakt met elkaar eens, dat we goed vast ineengestrengeld met deze verwarde wereld mee moeten draaien. Maar in elk geval is 't een opdracht. Arends, ga je gang maar.'

'Wel,' zegt Arends, 'ik zwam graag, maar dit heeft meer van een improvisatiewedstrijd. Het probleem is echter wel interessant en ik zal mij niet aan de opdracht onttrekken. Maar er zit heel wat aan vast. Ik denk, dat Mies wil vooropstellen, dat die twee mensen elkaar dus oprecht liefhebben.'

'Ik heb behoefte om te geeuwen,' zegt Zwierstra.

'Niet doen,' meent Arends, 'misschien kun je er nog iets van leren, jongeman. Dus twee mensen hebben elkaar lief' (Zwierstra knikt vol belangstelling) 'maar ze verschillen met elkaar in de voornaamste dingen van levensopvatting. We zullen de zaak maar concreet nemen. Kunnen die mensen gelukkig met elkaar worden. Ik geloof, dat dat in sommige theoretische gevallen mogelijk is, wanneer die twee mensen elkaars mening volkomen respecteren, maar in de practijk zal er een geestelijke eenheid nodig zijn, om in volkomen harmonie met elkaar te kunnen leven. Het probleem spreekt heel sterk in de kwestie van het geloof. Kan het goed gaan tussen een gelovige en een ongelovige? Dat verschil is te groot. Daar komt narigheid van, vooral met het oog op de opvoeding der kinderen. De werkelijk gelovige kan niet aanzien, dat zijn kinderen een andere richting uitgaan dan hijzelf. In onze kringen is er natuurlijk de moeilijkheid, dat weinigen van ons er een bepaalde levensopvatting op na houden.'

'Hè, hè,' zegt Bouma, 'natuurlijk moesten we daar aanlanden, als Arends aan 't woord is."

'Juist,' zegt Arends, "daar moesten we arriveren, Er zal dan geen sprake van kunnen zijn, dat we het in grote lijnen met elkaar eens zijn, omdat er geen grote lijnen zijn. Het lijkt me voor ons soort mensen ideaal als de twee mensen, die elkaar liefhebben, het in zoverre ook met elkaar eens zijn, dat ze elkaar helpen zoeken naar een geestelijke levenshouding, die hun geestelijke behoeften het best bevredigt.'

'Ziezo,' zegt Bouma, 'je bent het kwijt, spoel je mond met een borrel en laten we over dit alles niet doorzagen.'

'Ik moet nog vragen,' zegt Bertel, 'wie het woord verlangt om met de geachte spreker van gedachten te wisselen. De gastvrouw?'

'Nee, ik dank Arends voor zijn uiteenzetting, maar verder getheoretiseer zal niet helpen.'

'Zit je dan met de practijk, Mies?' vraagt Koreman, 'als wij het samen aanleggen dan horen we bij die 'ons soort mensen' van Arends.'

'Ik leg het met jou niet aan, want ik heb je niet lief en dat was ook een voorwaarde.'

'Wie heeft er nog iets op te merken,' vraagt Bertel.

'Bouma?'

'Ikke niet?'

'Koreman?'

'Dank je, na weigering van Mies, interesseert het me niet meer.'

'Van Loon?'

Jan drinkt zijn cognacje leeg en schudt van nee. 'Ik ben 't met Mies eens, dat al dat getheoretiseer niet veel zal helpen.'

Zwierstra zucht: 'Arends heeft mooi praten. Hij moet eerst maar eens verliefd worden op een christenmeisje. Dan gaat hij elke Zondag twee keer naar de kerk.'

(Wordt vervolgd.)

MENSEN OP ONZE WEG

(Vervolg van pag. 5)

if I had to scrub floors to keep my family, I would do it . . . . . But Bonnie Beaudoin! And then she even has the nerve to gossip about Lynn!!" Het idee dat Mrs. Sharp met haar bloedrode tijgernagels een vloer aan het schrobben was, deed me bijna glimlachen. Ik vertelde Mrs. Sharp dat het helemaal niet in Bonnie's lijn lag om over Lynn te roddelen en zeker niet nu haar eigen zoon in het voorval betrokken was. Maar ik kon Mrs. Sharp niet overtuigen. "Do you really want to give your baby up for adoption?", vroeg ik Lynn.

"Yes", zei ze zacht. "I think it is best for the baby. I am too young to raise it myself and it would be foolish to marry Ronald. I never could rely on him." Het klonk als een uit het hoofd geleerd lesje.

"Don't you ever think you can keep that child!" onderbrak Mrs. Sharp haar dochter. "You brought us enough trouble by being pregnant. You are a terrible disgrace for the family. We told you to leave that boy alone. But you sneeked out of the house just the same. And now you can pay for it. You can go to a maternity home in B. or S. and we will pay your board there. For the rest we take our hands off and we don't want to have anything more to do with you until the baby is placed on adoption. Your father and I won't write or visit you. I told you that. We will never forget what a shame you brought on our house. And if the village gossips about it, we will deny all these rumours. Understand? You are nòt pregnant, so don't even dàre to think about keeping the baby. That's out."

Lynn begon zachtjes te huilen en ik vond het tijd dat Mrs. Sharp maar eens even verdween en ik verzocht haar mij de gelegenheid te geven om met Lynn alleen te praten. Verbolgen verhief Mrs. Sharp zich uit haar stoel en stiefelde gepikeerd het vertrek uit.

Met horten en stoten vertelde Lynn me hoe ze met Ronald in aanraking gekomen was. Ze had echt medelijden met hem omdat zijn vader zich niet om hem bekommerde. Ze had hem willen helpen . . . . . maar het was nu helemaal precies anders uitgekomen. Ze voelde zich vreselijk schuldig en kon het best begrijpen dat haar ouders boos waren. Ronald wou met haar trouwen, maar ze mocht niet van thuis. Ze geloofde ook wel dat haar ouders gelijk hadden. Ronald had nog nooit langer een job gehad dan 2 weken achter elkaar . . . . Het werd niets en het was veel en veel beter voor de baby als ze het opgaf voor adoptie. Alleen kon ze er immers toch nooit voor zorgen. Ze hield veel van kinderen en ze vond het ellendig om de baby op te geven, maar dat was dan haar straf . . . .

Ik legde Lynn uit dat de baby minstens 7 dagen oud moest zijn voordat ze adoptie papieren kon tekenen, zodat ze er nog lang over na kon denken.

Als ze eenmaal getekend had, dan was haar besluit onherroepelijk. Nooit zou ze dan meer de baby terug kunnen krijgen. Daar moest ze wel terdege van doordrongen zijn. Maar het scheen voor Lynn een uitgemaakte zaak te zijn dat ze haar baby voor adoptie wilde opgeven. En gezien de omstandigheden leek dit ook wel de gewenste oplossing, zowel voor de baby als voor de moeder.

Ik vertelde Lynn dat ik over een paar dagen nog eens met haar wilde praten en dat ik dan gelijk ook zoveel mogelijk inlichtingen van haar zou ontvangen omtrent haar gezondheid, opvoeding, scholing, hobby's, aanleg enzovoort. Want hoe meer gegevens ik had over de ouders van een kind, hoe meer kans wij hebben om de geschikste adoptie ouders voor de baby te vinden.

Lynn tekende een verklaring dat Ronald Beaudoin de vader van haar toekomstig kind was. Als Ronald deze verklaring bevestigde dan zou hij volgens de wet verantwoordelijk zijn voor alle onkosten, die Lynn's baby met zich meebracht: De dokter's en ziekenhuis' rekening incluis. Ook zou een van onze mannelijke maatschappelijk werkers Ronald dan interviewen en gegevens over hem inwinnen.

Ondertussen schreef ik naar een tehuis voor ongehuwde moeders met het verzoek Lynn zo spoedig mogelijk op te nemen.

Hoewel Lynn niet klaagde, begreep ik maar al te goed dat ze thuis geen leven had. Er werd nauwelijks tegen haar gesproken en uit de houding van haar moeder kon ik afleiden dat ze Lynn momenteel liever kwijt dan rijk was.

Het zat me erg dwars. Lynn was nog maar een jong kind en had onder de huidige omstandigheden meer dan ooit de steun en liefde van haar ouders nodig. Het kon anders wel eens gebeuren dat Lynn zich later plotseling van haar ouders zou afkeren en zich niet meer om hèn wilde bekommeren . . . .

Bovendien kon ik de houding van Mrs. Sharp maar moeilijk begrijpen. Ze was zo bitter en vijandig tegenover Lynn dat ik me afvroeg of er vroeger misschien iets tussen Lynn en haar moeder was voorgevallen wat Mrs. Sharp's houding zou kunnen verklaren. Maar hoe ik Lynn ook polste, ik werd niets wijzer. Lynn bleef vol houden dat zij altijd goed met haar ouders overweg gekund had. En ze leek me volkomen eerlijk toe.

Alleen één keer kreeg ik de indruk dat Lynn niet recht-uit was. Ik vroeg haar een paar dagen later in een interview wanneer haar ouders gehuwd waren. Een zuiver formele vraag. Lynn aarzelde een ogenblik en antwoordde toen: "Mother says the 24th of June 1943." Het trof me vreemd. "What do you mean by "mother says?", vroeg ik. "Is this not the exact date?"

Lynn kreeg een hoog rode kleur. "I . . . . I am not sure . . . . .", zei ze onzeker en slecht op haar gemak. Dit wekte mijn achterdocht op. Er was iets mis hier, begreep ik. "What's wrong, Lynn?", drong ik aan. "You should know the weddingdate of your parents. It is a common question and not even very important. Why do you look so worried all of a sudden?"

"I . . . . I really don't know the right date", bekende ze afwerend. "My mother says it is the 24th of June, but a long time ago I found a wedding picture, which I never saw before. It had another date on its back . . . . . But I forgot which," voegde ze er haastig achter aan. "A later date, Lynn?" Ze knikte stom.

Ik ging niet verder op dit onderwerp in, maar een schijnbaar absurd vermoeden rees in me op. Lynn was op 10 April geboren . . .

Twee weken later vertrok Lynn naar "Welcome", een tehuis voor ongehuwde moeders in Strand, 80 mijl van Shelton vandaan. Ze ging met de trein, daar haar ouders weigerden om haar weg te brengen.

(Wordt vervolgd)

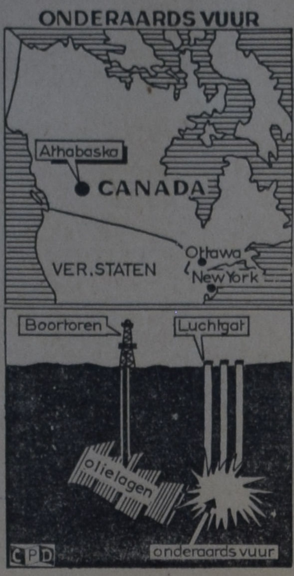

VUUR VALT ONDERAARDS OLIEVELD AAN

Een van de rijkste oliegebieden ter wereld ligt in het Athabaskaveld (Alberta). Tenminste, als men de olie hier met succes uit de grond kan halen. En aan dit laatste mankeert nog wel wat. Het is normaal dat er in een olieveld, een vrij grote hoeveelheid olie in de bodem blijft zitten. Het is te kostbaar om deze olie uit de oliezandlagen te "weken". Dit is ook het geval bij het olieveld van Athabaska. De olierijkdom van het Athabaskagebied is bijzonder groot, maar de olie zit hier ook zeer "vast" in de bodem.

Vele oliedeskundigen hebben zich reeds het hoofd over de problemen van de olievelden in Athabaska gebroken, maar succes werd nog niet bereikt.

Thans denkt men echter mogelijkheden gevonden te hebben om de olievelden lonend te ontginnen. Men gaat n.l. een ondergrondse brand stichten en hoopt dan dat de hitte die deze brand veroorzaakt, dermate groot zal zijn dat de olie die in de zandlagen aanwezig is, dunvloeibaar zal worden. Dit zal de winning van de olie mogelijk moeten maken.

In de loop van dit jaar zullen de eerste experimenten worden ondernomen. Er zullen luchtgaten en ontstekingsgaten worden geboord, waarna men zal proberen een onderaards vuur te doen ontbranden met behulp van explosieven en olie. Naast de ondergrondse vuurhaard zal men dan de dunvloeibare olie naar boven kunnen krijgen. De eerste experimenten zullen worden ondernomen in de oliewingebieden van Foormby.

De beste pepermunt is nog steeds King!

Vertegenwoordigers:

Peter Miedema Co. Ltd.

LONDON, ONT.

Werft abonnees voor CALVINIST-CONTACT

Snijbonenmolens

groen gelakt, met messen van roestvrij staal.

Slechts $ 3.95

Wij zenden C.O.D. door geheel Canada.

Holland Shopping Centre

530 - 6th Street New Westminster, B.C.

HERE I GROW!

Uitsluitend echte amandelen en eerste klas grondstoffen maken Voortman's speculaas tot de beste die U ooit geproefd hebt!

't Is anders — 't is beter!
U behoeft het slechts eenmaal te proberen en ook U zult zeggen:
VOORTMAN'S IS TOCH BETER!

FINEST IN BAKING VOORTMAN'S BURLINGTON, ONT.

Slager's Furniture and Appliances Ltd.

is het juiste en voordeligste adres voor Kwaliteits MEUBELEN en Electrische Artikelen. Komt eens vrijblijvend kijken!

645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810, LI 9-9610 — HAMILTON, ONTARIO

PIET KUIPERS — JOOP DE HAAS

Hi Neighbours!

Are you suffering from the same disease I am? Namely: wanderlust? That's a good feeling when you have a month vacation, a 1961 Chevrolet, a thousand dollars saved and good health. The only thing we have of that list is the very last, and that is not enough to make a trip anywhere beyond a 10 mile limit. But we can dream can't we? And just in case anyone of the neighbours does possess the above qualifications let me lure you to visit a beautiful province on the West Coast. So often people feel that in order to have an interesting trip, one must leave the country, but that is not fair. Our own country has such beautiful spots that one should surely give it a chance to see what it can offer. Do you like mountains? British Columbia has them; do you enjoy fishing? Some of the finest fishing is done in B.C. You enjoy the quiet country-side, or a noisy rodeo, all these can be found in the province on the Pacific Ocean.

The credit for discovering the coast of British Columbia may go to a Chinese explorer if the myth concerning this is true. But the first recorded voyager 1) was Sir Francis Drake, sailing up from the Coast of Chile in search of a North-West passage, named the country now British Columbia by the title of New Albion. This was in 1579. He did no more than sail by the new land and for two hundred years no more was heard about this part of North America. Then in following years Spain sent out several expeditions, but none brought results. Finally in 1778 Captain James Cook sailed away on a voyage around the world and made a stop at Nootka Sound on the West Coast of Vancouver Island. He was the first white man to set foot on what is now British Columbia. His sailors traded seaotter skins from the Indians and took them to market in China. When this news leaked out the world showed a sudden interest in this remote 2) land. Traders from other lands soon found their way to Canada's Pacific Coast. Spain and England competed for possession of this rich land and quite a few names on the lower coast still sound like their Spanish origin, but Britain gained possession in 1790.

In 1792 Alexander Mackenzie travelled over land to reach Bella Coola, the first white man to cross the American Continent. He travelled by way of the Peace River. Fur trade was soon in full swing, and prosperity spread over the Rocky Mountains.

The discovery of gold added to the welfare of the province. In 1858 the gold rush was on and in no time at all Fort Victoria become a bustling town. It is a country rich in timber, which brought work for many people; add to it fishing in its many lakes, rivers and along the coast plus the development in later years of power resources and you have a good idea that it has unlimited opportunities for its population.

But we are not preparing to set up a business in British Columbia, so let's look at it with a tourists' eye. Remember now we are not going to count pennies, so if we spend a little extra, we won't worry. We enter like explorers of old; from the Pacific Coast . . . . . Vancouver Island. The excitement surges 3) through the crowd of passangers on board as they view in the distance unfamiliar shapes which promise happy exploration. Seaside resorts are found everywhere on the island, excursions can be taken along the island's coast-line, with its many bays outlined against the mountains. Beautiful provincial parks have been laid out and the many streams and lakes entice 4) the fisherman to get out his tacle. Indian villages make interesting stopping places, and no one goes home without capturing a totem-pole on film. This is called Canda's Evergreen Playground.

One of the most beautiful spots on Vancouver Island is Thetis Lake Park. 6 miles from downtown Victoria, it comprises 1400 acres with its beautiful lakes and streams that become the Craigflower River. Power boats are not allowed on its two lakes Thetis and Prior. The Park is used by University students for biology studies. From the low lying and swamp areas observation can be made of the many water creatures that live here, as well as rare waterplants.

The Park is a bird lovers' paradise, both water birds, like the little Grebe to ducks and often swans can be seen, also the long-legged heron visits here. It's a place where tourists can see the wonders of nature, as it really is unspoiled.

But let's now visit the capital of Victoria and its sister city Nanaimo. Have your camara ready, you may capture the past in a tureled castle built by one of Victoria's pioneers in a century-old Bastion at Nanaimo or in the weird designs which unknown Indians etched in the stone at nearby Petroglyph Park.

After a short shopping spree we board the ferry, two of which travel the route to British Columbia's Mainland from 7 a.m. to 9 p.m. The ferries are not outdated models but the brand new ones operating this summer for the first time have room for 106 cars, and 3 decks; one for cars, one promonade and a sundeck. Coffee-shops, staterooms and brightly-coloured sitting rooms make the trip a real pleasure in cool and wet weather but the deck is the favourite spot for travellers. The trip through the Gulf Islands is one of the most beautiful in the world.

Too soon we land at Vancouver, but we are compensated by the view of mountains as the hazy background for this large and busy city, Canada's third largest.

Home of Vancouver International Film Festival, its colourful Chinatown, chair lifts to the mountain tops, or an Exhibition game between B.C. Lions and the Ottawa Roughriders if you happen to be there at the right time, all these mixed with the romance of the seven seas brought to the beautiful harbours invite you to stay a while longer.

You may not have the time so on we go, we must visit modern New Westminster. Its business district was completely wiped out by a disastrous fire in 1898 and New Westminster rose from its ruins with ultra modern buildings and attractions for the industrial traveller as well as pleasureseeker. From here we can take an excursion into the Fraser Valley; fertile area with a delightful climate. Here we see the rich agricultural fields of British Columbia.

The Fraser River which runs through the valley is British Columbia's largest — 800 miles from its source. It has many dangerous rapids but men's engineering ability and modern ways have captured its beauty for industry and pleasure.

We can also choose the scenic trip from Williams Lake to Belle Coola. We go North from Vancouver to Williams Lake, through ranching country, through the Coast Range down to Bella Coola Valley to the sea. Interested in Salmon fishing? This is the place for it. Here too you might see the grizzly bear, moose, deer or caribou. At Bella Coola you may take a steamer for an unforgettable 30 hour trip down the coast. Salmon canneries and Indian Villages until you glide into the harbour of Vancouver again under Lion's Gate Bridge.

If you like to climb mountains maybe you would like to visit Revelstoke, "the Gateway to the Big Bend Country of the Columbia".

The Revelstoke area is a rugged region of mountain and glacier 5), equalled to the beauty of western Switzerland. This is the country David Thompson explored northward on the Columbia River.

Revelstoke National Park lies at a general elevation 6) of over 6000 ft. above sea level. Standing on Mount Revelstoke's summit, which can be reached by car, one can stand by the direction table with its arrows indicating the various peaks and glaciers in the area. Mounts Begbie, MacPherson, Tilly, Ghost Rock, Harry, Twin Buttes and many others.

We also could make a motor trip to the S.E. corner of British Columbia and visit Trail. If hockey is your sport, this name may ring a bell. Its hocky team made a name for itself in Europe as well as in Canada. Its Memorial Centre in winter has more artificial ice under one roof than any place in the world. The city is world's largest silver producer, the country's largest producer of chemical fertilizer.

The nearby spillway of the Waneta power plant is higher than Niagara Falls.

Smoke which once contaminated 7) the air over the city now produces chemical fertilizer and 1200 tons of sulpheric acid a day.

Sullivan mine, world's largest producer of lead, zinc and silver is where 1000 men mine 11,000 tons of ore per day from the mountain side. Mines extend for 195 miles under the surface.

But maybe you're all set for fun and this industrial information bores you on this trip. Impressive is the Ogopogo Stadium, home of Canada's great Water Show, the Kelowna International Regatta, now in its 54th year.

Completion of Canada's largest floating bridge at Kelowna eliminated 8) a time-consuming ferry ride across Okanagan Lake. Here too we visit the many orchards, the fruits of which are well known in Canada as well as overseas.

We could also follow the Caribou Trail and meet the old West as it was and still is. It's within reach of many British Columbia cities but once there, you are transferred in time even more than in miles. The Cariboo is a dry, high country with few fences. Ranch guests may roam wherever they wish. Stampedes and round-ups are part of normal life.

Barkerville Historic Park is a "ghost-town" which has recaptured 9) the spirit of the great gold rush.

You really wish to travel over rough country? Take Highway 16, but not without a guide. A country which still belong to the hunter and trapper, Indian and protector. Interesting for a rugged he-man but not for me. You will be able to hunt real wild and beautiful moose, deer, caribou, bighorn sheep and goats. Big trout are plentiful.

But I'd prefer the Peace River District, while better known for its grain and stock raising is also one of British Columbia's finest big game areas. This does not interest me as I said, but it's also quiet here. Stand still a moment and listen. Here in the silence of the great outdoors, the stillness has sounds you will never hear in the crowded cities: The rippling murmer of Peace River; the rustle of the trees; the wary passage of a deer; the lonely call of a high flying goose. It's wild open country but beautiful.

Here the imagination goes to work as you stand by a mile stone,

Mile zero of the Alaskan Highway, at Dawson Creek, on this milestone is written a.o. Whitehorse 918 miles; Fairbanks, Alaska 1523 miles.

But we'd better turn around and go back. Our vacation time is nearly spent, our full wallet is quite flat, too flat. And yet there is so much more to see.

We could explore the mountain passes, foothills, plateax, more shimmering lakes, and lumber mills could be visited along the Columbia River. We could still visit the world's largest aluminum manufacturing project at Kitemat in the Queen Charlotte Island. But duty calls. Let's wave goodbye from boat or car and start saving again for another trip to one of Canada's Western provinces.

so long neighbours.

EEN KLEINE HULP

1) iemand die een lange zeereis maakt; 2) verwijderd; 3) overspoelen; 4) lokken; 5) gletscher; 6) hoogte in verband met de zeespiegel; 7) vervuilde; 8) wegnemen, opheffen; 9) heroverd.

Blue Bird Motel

Met vacantie naar Southern Ontario. Stop at the Blue Bird Motel, located on No. 2 Hwy., 3 miles East of Woodstock. Breakfast served. Modern fam. size rooms. Reasonable rates. Phone Eastwood HO 7-5341. Your hosts,

Mary - Henry Feenstra.

ISRAEL BOUWT DE EERSTE "ZONNEFABRIEK" TER WERELD

De zon wordt gevangen en in een fabriek aan het werk gezet. Zo ongeveer kan men het principe omschrijven; 's werelds eerste zonne-energiefabriek is gebouwd.

ISRAËL

SCHEMA VAN HET SYSTEEM

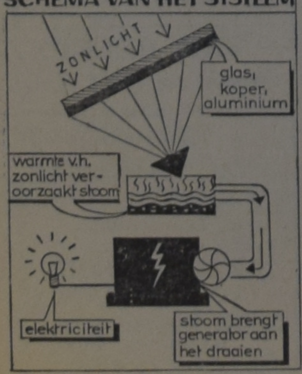

Deze fabriek wordt opgericht in Beersheba en men zal hier chemische produkten gaan produceren. Dit is op zich zelfs niets bijzonders, wat wèl bijzonder is, dat is het feit dat deze fabriek geheel zal werken op energie, opgewekt door zonlicht. Het systeem is ontworpen door Dr. H. Tabor, uit Jeruzalem en het bestaat uit het gebruik van een aantal spiegels, die zonlicht bundelen en in de fabriek leiden. Met behulp van deze gebundelde warmte verkrijgt men stoom waarmede dan, via een generator, elektriciteit wordt opgewekt. Men gebruikt het zonlicht niet alleen voor het verkrijgen van energie, maar men zal er die fabriek ook mee verkoelen en voor de luchtverversing zorg kunnen dragen.

Men is tot de bouw van deze "zonnefabriek" gekomen, omdat er voldoende energie beschikbaar is voor de werking van een fabriek. Zonlicht is er echter méér dan voldoende en daarom heeft men een systeem ontworpen dat gebruik kan maken van het zonlicht, om energie op te wekken.

Gaat U naar Holland?

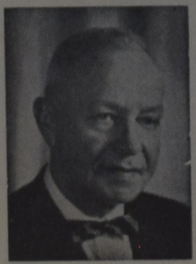

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.

Telefoon CH 1-0811

Had ik me maar...

Een mens kan altijd iets leren van de ervaringen die hijzelf of anderen hebben meegemaakt. En een ieder van ons heeft wel eens de verzuchting geslaakt "Had ik me maar...."

Zo ging het ook met Mr. U. te C. die in een paar maanden tijd de dokters-rekeningen zag oplopen tot over de $ 600.00. Eerst kwam z'n zoontje in het ziekenhuis voor een blindedarm-ontsteking. Dokters-rekening $ 120.00. Een paar weken later werd Mrs. U. ziek en moest een operatie aan de nieren ondergaan. Dokters-rekeningen $ 275.00. En nog een paar maand later lag Mr. U. zelf in het ziekenhuis met een gebroken wervel. Dokters-rekeningen $ 225.00.

Is het een wonder, dat Mr. U. toen de verzuchting slaakte "HAD IK ME MAAR VERZEKERD TEGEN OPERATIEKOSTEN VOOR $ 7.50 PER KWARTAAL BIJ DE CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OPERATIVE MEDICAL AND HOSPITAL SOCIETY", dan waren al deze rekeningen betaald geworden.

Bent U ook nog niet verzekerd tegen Operatiekosten, laat de ervaringen van Mr. U. U dan iets leren en vraagt nog heden ons uitvoerig inlichtingen-boekje.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OP. MEDICAL & HOSPITAL SOCIETY — BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over uw verzekeringsplan.

Naam ....

Post-adres ....

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

For "letters under number" $0.50 extra.

Birth-announcements	$2.50
Engagement-announcements	$2.50
Marriage and anniversaries	$3.50
Notifications of death	$3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $2.00. Every word more 5¢.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

OP 9 SEPTEMBER

vertrekt de Groote Beer uit New York.

Prijzen $157.50 - $165.00 per enkele reis.

Voor reserveringen vraag:

JAN FABER
bij

LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Kantoor Main Floor Simpson-Sears, op "The Centre" in Hamilton. Postadres: Simpson-Sears at the Centre, Hamilton, Ont. Telefoon LI 9-2475, of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

Tender Notice

Tenders for General Contract will be received by the Chr. School Society of Toronto-West, Ont. for

the construction of an addition to a school building.

Drawing and specifications prepared by KRUSCHEN, DAILEY and MASTENBROEK, Toronto, are available from **Monday, July 24, 1961.**

Requests for plans shall be made by phone CH 4-9184 Toronto.

Tenders will be received, delivered by mail or hand, not later than **Monday, August 7, 1961, 4 P.M.**, and addressed to

The Chairman of the Building Committee
Chr. School Society of Toronto West,
% Mr. J. BELDER,
12 Redwater Dr.,
REXDALE, ONT.

The lowest or any tender will not necessarily be accepted. A deposit cheque of $25.— will be requested.

KRUSCHEN, DAILEY and MASTENBROEK.

July 24, 1961.

Op 28 Juli, D.V. hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

CORNELIS SCHUILING
en
MARTHA SCHUILING-BOTHOF

de dag te herdenken, dat zij 35 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Wij hopen en bidden dat de Here hen nog lang wil sparen voor elkander en voor ons.

Hun dankbare kinderen
Nellie en Aad De Weger
en kleinkinderen
Diana en Ronnie

Receptie: 28 Juli, 's avonds om 8 uur, in de Junior Farmer's Building, South Drive.

35 Oak Street, Simcoe, Ont.

The Christian Reformed Church Familyhelp, St. Catharines, vraagt voor zo spoedig mogelijk een ervaren

GEZINSVERZORGSTER

Goed loon plus verzekering. Brieven aan Mr. T. Hunse, 61 Thomas St., St. Catharines.

Moderne melkerij vraagt voor direct een

OUDERE GEHUWD MAN

Huis aanwezig. Alleen melken. Overdag vrij. Vermeld gevraagd loon per brief aan D. W. MacGregor, R.R. 5, Colborne, Ont.

HOUSEKEEPER

for Port Credit family with three children; housekeeping services requires 24 hours per week in return for use of three bedroom bungalow on same property. Additional compensation for extra hours. Any children of housekeeper must be not younger than schoolage. Telephone: CR 8-7812

Wegens gevorderde leeftijd aangeboden

AGENTSCHAP IN TEXTIEL ARTIKELEN

(niet te grote goederen voorraad) Hollandse en Canadese. Enigste zaak in deze artikelen in Kingston en omgeving. J. W. Veenstra, 1267 Princess St., Kingston, Ont., Phone LLI 8-3088.

KOSTHUIS AANGEBODEN

voor 2 jongens. LI 9-6648, Hamilton Ont.

Are you looking for a GOOD

BOARDINGPLACE?

Contact Mrs. H. Wierenga, 255 Caroline Street South, Hamilton, Ont. JA 7-3756.

Uw vertrouwd adres voor

Real Estate
Hypotheek
Taxaties

in METRO TORONTO
is

GERRIT BROOS

Vertegenwoordiger van
H. KEITH LTD.
181 Eglinton Ave. East, Toronto
Tel. Zaak: HU 7-3333,
Thuis: BA 5-5139

Voor het kopen van een

FARM of HUIS

kom naar

Jack Bijlsma
REAL ESTATE
1607 King St. E.
Hamilton, Ont.
LI 9-3894

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

VROUWEN LOGICA, "A TRUE STORY"

De vrouw stond te liften en ik pikte haar op. Ik schatte haar tegen de vijftig, maar ze kon ook best tien jaar jonger of ouder zijn. Een zware laag make-up kan soms bedriegelijk werken.

"Are you going to Buffalo, honey?", vroeg ze toen ze al naast me zat in de auto. Ik vertelde haar dat ik niet verder ging dan Fort Erie, maar dat ik haar met plezier bij de "Bridge" wilde afzetten, die zo broederlijk Canada met de States verbindt.

"That's swell, darling," ging de vrouw verder. "I have a summer cottage here, you see, but I am really American. You are German, aren't you?"

"No, I am Dutch," lichtte ik de vrouw toe.

"O, that's the same anyhow," antwoordde ze.

"It is not; Dutch is not German at all. I came from Holland, the Netherlands."

Mijn Amerikaanse buur schudde het hoofd: "Dutch, German, Holland, the Netherlands it is all the same. I am sure. I speak nine languages. Fluently. I am really a music teacher, but I have a great interest in foreign languages. I speak German very well. "A nice girl" is in German: "Ein haubishe Madgen". And that is Dutch too."

"Ein hübsches Mädchen" is Germen. In Holland we say: "Een aardig meisje", probeerde ik op vriendelijke toon uit te leggen.

"That must be a dialect", concludeerde de vrouw. "Don't try to tell me differently! German and Dutch is the same. They all live in the same country. It's all one big, friendly family."

"You are wrong!" protesteerde ik. "During the war the Germans even were our enemies!"

"Enemies?", herhaalde ze. "That has nothing to do with it. As far as people are concerned, everybody is everybody else's enemy, regardless in what country they live."

Voordat ik tijd had om op deze filosofische visie in te gaan, vervolgde mijn begeleidster: "I have a good friend in Buffalo. He speaks German, but he says he is Dutch. Nonsense of course. He is German. All the Dutch people are Germans."

Ik begon er genoeg van te krijgen. 't Was al erg genoeg dat Hitler met zulke waandenkbeelden rondliep zo'n twintig jaar terug, maar dat was nog geen reden voor een onderdaan van Kennedy om van Holland een Duitse provincie te maken!

"If that friend of yours says that he is Dutch, you can be sure that he is Dutch and not German," antwoordde ik bijna bits. "There is a great difference between Dutch and German people and between their languages as well. I have lived practically all my life in Holland, so I presume that I can judge about that."

"That you lived there for a while does not mean a thing, dear," was het antwoord. "For you are nevertheless wrong. I studied four years at the university and graduated with honours. I am very well educated. Education means more than anything else in life. It is most valuable. You can't help it that you don't know better, darling. Don't let it worry you. Here, take a good American cigaret." Ze hield me een pakje Lucky Strike voor.

"No, thank you,' I don't smoke when I drive," antwoordde ik op een toon alsof het een glas whisky betrof.

Ik zal haar het verschil toch aan het verstand zien te brengen, besloot ik hardnekkig.

"Let me try to explain it to you why you think that German and Dutch is the same," begon ik. "It seems the same to you because the German and the Dutch people have a similar accent when they speak English. This accent sounds the same in your ears, but yet it is not."

"What do you mean by "your ears?", vroeg de vrouw gebelgd. "My ears are perfect. There is nothing wrong with them. How could I ever teach music if they were no good? You forget that I am a musician by profession."

Ik slaakte een diepe zucht. "I know your ears are perfect. I don't mean it that way. I'll give you an example. In our ears, yours and mine, let say, Japanese and Chinese might seem to be the same. But nevertheless these are two complete different languages. You speak nine foreign languages. So you should know that. Well, it is the same case with Dutch and German."

De vrouw haalde haar schouders op. "You got it all wrong, dear. Of course I know that a Chinese speaks a different language from the Japanese. But that has nothing to do with your language, honey. You are all mixed up now. But it does not really matter. Don't let it bother you. Germans and Dutch are still natives anyhow. That's the main thing."

Natives? Mijn mond viel open van verbazing. Onwillekeurig vlogen mijn gedachten terug naar het eerste jaartal dat ik vroeger in Holland op school leerde: "plm. 100 j. v. Chr. de Batavieren in ons land." In een flits zag ik hoe een stel verre voorouders op houtvlotten de Rijn kwamen afzakken, gekleed in wilde beestevellen en gewapend met gevaarlijke knotsen. De mannen hadden lange woeste baarden en hielden in hun handen een kale schedel, gevuld met bier. De vrouwen werden verdobbeld. Via het huidige Duitsland voerde de Rijn ze bij Lobith ons moederland binnen. En waren de Batavieren niet een Germaanse stam geweest...? Als je zo ver terug ging, dan had mijn Amerikaanse lifter misschien toch nog gelijk ook... Maar dan waren de Hollanders en Duitsers toch nu zeker geen wilden meer?

Mrs. Amerika onderbrak mijn gedachtengang: "For common people it is not really important at all what languages are spoken in the world. Only for people like I, who study foreign languages thoroughly, it is interesting. We should not quarrel about it, dear. It is awfully nice that you gave me this ride. Whatever you may call yourself, German or Dutch, you are a sweet girl anyhow."

En met een moederlijk gebaar legde de veeltalige muzikante een hand op mijn arm, zodat de car van de weeromstuit een zwenking maakte.

Ik was blij toen de Bridge in zicht kwam en even later stopte ik bij de douane. Kwiek en blij van zin stapte de vrouw uit.

"Thank you ever so much for the lovely ride, dear. It was nice talking to you. My name is Micky Hardbord. What is yours?'

"Helmuth Huffenstuffenstrasze", flapte ik er zonder nadenken uit.

"Is that Dutch?", vroeg de vrouw achterdochtig.

"No, German," antwoordde ik zonder te blikken of te blozen.

"Goodbye Madam!" Ik gaf een flinke por gas en stoof gierend weg, terwijl de Amerikaanse me nog iets nagilde, wat ik niet kon verstaan.

"Als die niet altijd al van lotje getikt geweest is," dacht ik zeer onopgevoed, "dan moet het wel haar grote geleerdheid zijn die háár in de war en míj tot razernij brengt."

En met deze variant op Agrippa vervolgde ik verstoord mijn weg.

Ineke.

ONZE HARTELIJKE GELUKWENSEN

Op 17 Juli j.l. werd het huwelijk voltrokken tussen Joanne Vierzen, dochter van Mr. and Mrs. W. Vierzen te Washington en Tony De Weerd, zoon van Mr. and Mrs. John De Weerd te Mount Bridges, Ont., in de Christian Reformed Church te Strathroy, Ont. Mr. and Mrs. J. De Weerd hebben zich gevestigd te Mount Brydges, Ont., R.R. 5.

UITVERKOOP

VAN DE ECHTE
Hollandse Autopeds op luchtbanden

(Bandenmaat 12½ x 2¼) Groot model voor leeftijden van 3-10 jaar. Voorheen $21,95 en $24.95. NU slechts voor de lage prijs van: Standaard model voor $14.95 en De Luxe model voor $16.95 in diverse kleuren. Rood, Blauw en Groen.
Buitenbanden 12½ x 2¼ $1.98; Binnenbanden 12½ x 2¼ $0,99
Wij zenden door geheel Canada per C.O.D.

J. BULLEE
80 BOOTH STREET, CAMPBELLFORD, ONTARIO

Gelegenheidsaanbieding

Wegens sterfgeval: een BLOEMISTERIJ met 4 kassen en een goed huis met woonkamer, 3 slaapkamers, badkamer en keuken, centrale verwarming. Een van ouds bestaande zaak in groot- en kleinhandel. Prijs slechts $18,000. Hypotheek beschikbaar (6%). $3.000 down.

JAN BOSVELD
REAL ESTATE BROKER — CHATHAM, ONT.
53 Victoria Ave. Phone EL 2-9056

SCHONE
CEMENT VLOEREN
ZONDER SCHROBBEN!

Laat het schoonmaken van vloeren die vettig en bekorst met vuil zijn U niet uit het veld slaan. Zie hoe U het kunt doen zonder zwaar schrobben: Voeg 2 tablespoons Gillett's Lye toe aan een emmer water. Maak hiermee de vloer goed nat. De lye (loog) maakt vuil en vet, waartegen U anders had moeten schrobben, vlug los en houdt tevens de lucht frisser. Wenst U meer tips hoe U goedkope lye kunt gebruiken in huis en farm? U kunt er tijd, werk en geld mee besparen. Schrijf slechts om het gratis boekje aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

(Adv.)

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

VAN DELFT'S
Book en Gift Shop

Het vanouds bekende adres voor al Uw Boeken, Bijbels, Kinderbijbels, Gramofoonplaten, Koormuziek, Muziekboeken, Losse Orgelmuziek, Voordrachten, Samenspraken, Toneelstukken, Hollandse Dam- & Schaakborden, Schaakstukken, Luxe Artikelen.

AND

WOODEN SHOE CONFECTIONERY
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Phone JA 8-1932

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal

te Cornwall, Ont., Cand. J. D. Hellinga en Can. H. Mennega.
te Owen Sound, Ont., Cand. A. Beukema en Cand. J. D. Hellinga.
te Burdett, Alta., Cand. J. W. Jongsma en Cand. J. Zantingh.

Beroepen

te Springdale, Ont., als zendeling naar Sumatra (Indonesië) T. Hofman te Calgary, Alta.

te Edmonton I, als home missionary voor Grande Prairie, Alta., D. Bouma te Moe, Australië.

te Owen Sound, Ont. Cand. Alvin Beukema.
te Renfrew, Ont. Can. A. Beukema.
te Brockville, Ont. Rev. A. B. C. Hofland te Second Sarnia, Ont.

Bedankt

voor Brockville, Ont. Rev. A. B. C. Hofland te Second Sarnia, Ont.

BOEKBESPREKING

Ontario Economic Survey. Prepared and published by the Ontario Dept. of Economics. 337 pagina's. Prijs $ 2.00.

Dit is de negende uitgave van een analyse van de activiteiten van de Provincie Ontario. De veelheid van gegevens en de beschrijving van de ontwikkeling dezer provincie is niet alleen van belang voor de bewoners van Ontario, doch ook van de andere provincies.

Het werk bestaat uit drie delen. Deel I geeft een beschrijving van de historie van de provincie en van de verschillende departementen. Bovendien geeft het de cijfers over de jaren vanaf 1944. Deel II geeft met kaarten en diagrammen een overzicht van de economie, bevolking, inkomens, provinciaal budget, bodemschatten en inkomsten, industrie, etc. Deel III geeft tenslotte een verdeling der bijzonderheden naar de verschillende districten.

Voor degenen, die zich interesseren voor economie, alsmede voor hen, die openstaan voor inspiratie door vooruitgang, is hier een boek dat hen vele uren in beslag zal nemen.

D. F.

Verdovende Middelen

als slaaptabl., aspirine e.d. genezen niet, kunnen in het lichaam bij wat langdurig gebruik grote verwoestingen aanrichten. Neemt een onschad. prima GENEESmiddel, neemt de vanouds bekende Florakruiden. Leest de attesten en U staat paf! Toezending desgew. in blanco verpakking!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

The CHR. CHOIR ASS'N. "CRESCENDO" OF ONTARIO

announces:

The 8th Annual Festival

To be held in

Elora's "Gorge Park"

on AUGUST 7th, '61.

18 CHOIRS AND 3 BANDS PARTICIPATING.

Also interesting evening program:
The ST. CATHARINES MALE CHORUS and Miss INGRID KOOP (sopr.) from Chatham, Ont.

Don't miss this event!!!

THE BOARD.

Het Heilige "Ja"

De grote dag in 't jonge leven
is aangebroken, zie ze staan
voor 't altaar van U aangetreden,
om voortaan met U mee te gaan.

Hun Jawoord klinkt wat aarzelend
door 't grote kerkgewelf naar U omhoog.
En Satan schreeuwt en is nu razend,
Vergeefs is echter zijn betoog.

Het zijn God's eigen uitverkoren kinderen,
't geslacht dat in Zijn boeken staat,
Hun aantal kan hij niet verminderen
Zijn zegel staat op hun gelaat.

Oh liefde Gods, onpeilbaar mededogen,
Oh wijsheid van Uw raad, niet te verstaan.
Geeft Gij hen harten, die geloven
dat Gij voortaan met hen zult gaan.

Wilhelmus.

Prof. Dr. G. C. Berkouwer:

Is onze houding tegenover de Bijbel dikwijls niet veel onzuiverder dan wij wel denken???

Als men (zoals men dikwijls doet), zegt, dat het Evangelie een boodschap is uit het verleden dat op ons alleen door historische en traditionele wegen kan inwerken, dan houdt dit tevens in dat voor een nieuwe, waarlijk geïnteresseerde aandacht geen ruimte meer zou zijn. We zouden dan immers volstaan met een soort van uittreksel van de Bijbel en we zouden er van uitgaan dat met name de "theologie" er wel voor gezorgd had dat het een GOED uittreksel was geworden. Het contact met de Bijbel wordt langs deze weg tot een wel niet nagelaten, **maar toch vrijwel** overbodige bezigheid, omdat men er al of niet uitgesproken van uit gaat, dat we de Bijbel nu zo langzamerhand wel voldoende kennen en z'n inhoud wel zo ongeveer in ons hebben opgenomen. In zulk een situatie, die meermalen tot een levensgroot gevaar werd en wordt voor de Kerk, wordt het contact met de Bijbel verstandelijkt en als gevolg daarvan feitelijk **vernietigd**. Men blijft nu eenmaal niet een "boek" herlezen, wanneer men z'n inhoud in zich opgenomen heeft en het kan samenvatten en doorgeven. Er ligt iets van een GRENZENLOZE VERSTARRING in dit alles .Het nieuwe en verrassende is er uit weg en **dàn wordt "bijbellezen" een zaak die het op den duur niet meer houdt, omdat de èchte attentie verloren is gegaan en men niet meer gespitst is om te hóren het antwoord op vragen,** vele vragen. Men meent dan van tevoren alles al te weten en te kennen en tenslotte wordt het contact een zinloze, traditionele aangelegenheid, die men te zijner tijd (en waarom ook niet?) over boord werpt.

Er kan in de bepaalde beschutte omgeving nog lang sprake zijn van zulk een samenvattende en globale kennis hoewel volgens vele deskundigen het proces van Bijbelvervreemding reeds vèr is voortgeschreden), maar ook bij deze kennis is het dan vaak zo, dat men meent zó georiënteerd te zijn in allerlei grondbeginselen en daarmee in verband staande antwoorden en oplossingen, DAT MEN ER NIET MEER AAN DENKT DAT ONS NOG OOIT BIJBELSE VERRASSINGEN ZOUDEN KUNNEN OVERKOMEN op weg naar de toekomst. Er ligt just in de geschiedenis van het bijbelcontact meermalen een zekere afweer tegen de verrassing en tegen het nieuwe, omdat men vreest z'n houvast en z'n zekerheid kwijt te raken. Soms verdedigt men z'n practijk met de verwijzing naar de Belijdenis der Kerk, waarin de hoofdinhoud van de Schrift toch reeds zou zijn vastgelegd. Alsof het de zin en de bedoeling van de Belijdenis zou zijn een **uittreksel** te vormen, dat de dagelijkse nieuwe attentie overbodig zou maken en alsof zonder die attentie de Belijdenis niet zou worden tot een **versteende** herinnering, die uiteraard geen kracht meer kan ontplooien in het heden!

En zo spreekt men op het ogenblik van **BIJBELSE VERNIEUWING**, om weer een pleidooi te leveren voor een nieuwe aandacht in vòlle openheid voor de diepte en onuitputtelijkheid van het Evangelie. Zowel in de Protestantse kerken als in de Rooms-Katholieke kerken kan men hierover dagelijks sporen aanwijzen. Men behoeft hier niet bang te zijn de zekerheid en de vastheid te verliezen. Het Woord Gods maakt nooit los van de geschiedenis en spreekt geen toevallige, verbandloze raadselen. Maar het getuigt wèl van het onuitputtelijk nieuwe, zodat geen enkele kennis, geen enkel verworven inzicht óóit rechtvaardigt, dat wij zouden gaan leven uit de gedachte, dat wij het ("belijdenis-gewijs" samengevat) nu wel zo zoetjes aan zouden weten. Dat zou niet alleen zonder meer ontstellende gevolgen hebben voor de Prediking des Woords, maar zou ook een verschraling van het contact met de Bijbel meebrengen, omdat we dan menen reeds "georiënteerd" te zijn.

Maar de gevolgen zijn niet meer te overzien vanuit deze verkeerd verstane kennis, **die de Bijbel van zijn geheim ontledigt!** En als er allerwege een roep is om bijbelse vernieuwing, dan gaat het daarin niet om een breuk met de "traditie" of om een miskenning van het alrede verworvene, maar om een belangrijke en noodzakelijke blijvende waarschuwing tegen een radicale miskenning van dat bijbelgeheim. Men kan dat geheim schènden, hóe eerbiedig men ook over de Schrift spreekt. Ook hier geldt, als we de Bijbel met waarderende waarde omringen, dat de èrnst van deze waardering blijken zal uit de pratijk der mènselijke, der gelóvige attentie. Zó heeft — altijd weer! — het zwaard des Geestes z'n kracht ontplooid in het veld van vele verrassingen (denk maar aan de Reformatie, die door **intensief** luisteren naar het Evangelie werd geboren!) en zo zal het nog zijn als we onze aandacht niet laten inkapselen in een samenvattende kennis, waarmee we genoegen nemen en van waaruit we misschien nog aan allerlei debatten over allerlei kwesties deelnemen, maar waaruit de kracht en actualiteit verdwenen is.

Het Woord Gods is méér dan wij "samenvatten". Het is een ZWAARD. En daarmee moet men voorzichtig zijn. Het dringt door, zéér diep, scheidend en schiftend, óók op het veld van onze (vermeende) kennis. En als de Kerk het uitzicht op deze scherpte en op de onuitputtelijkheid van het Evangelië VERLIEST, dan zal haar machteloosheid voor áller ogen duidelijk worden en toenemen van dag tot dag!

—Trouw.

Als U geld naar het buitenland stuurt

gebruik dan de nieuwe B of M WORLDWIDE MONEY ORDERS

voor de snelste verzorging

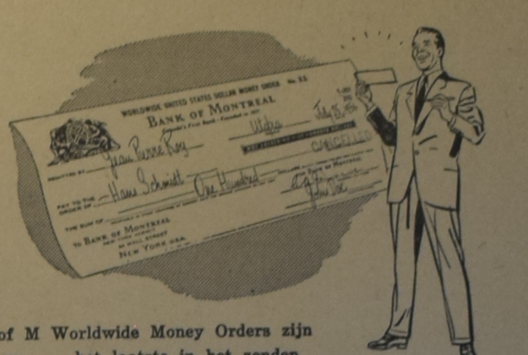

B of M Worldwide Money Orders zijn nieuw . . . het laatste in het zenden van geld overzee. Ze zijn speciaal ontworpen door Canada's Eerste Bank zodat U vlot Uw overmakingen kunt doen — als U haast hebt.

Ideaal voor de verzending van bedragen tot $ 500 in Amerikaanse valuta aan verwanten, vrienden en zakenrelaties in het buitenland. B of M Worldwide Money Orders zijn veilig, gerieflijk, voordelig — het beste voor overmakingen naar het buitenland.

Doe Uw voordeel met deze nieuwe service bij Uw dichtstbijzijnd kantoor. Een B of M Worldwide Money Order kan U veel tijd en moeite besparen!

"MY BANK" TO 2 MILLION CANADIANS B of M

BANK OF MONTREAL

Canada's Eerste Bank

Sinds 1817 werkend met Canadezen uit alle volkslagen

SD225S

Warme benen en een koel hoofd houdt U, wanneer ge Uw huis verwarmd met een

E. M. JAARSMA

HAARD

Zendt Uw aanvragen voor meer informatie naar:

LEONARD KOUWEN

IMPORT, SALES & SERVICE

258 Weir Street
HAMILTON, ONT.
Tel. LI 9-5715

Vraagt Uw leverancier:

SIGAREN

IMPORTED BY:

The Holland Food Co.

(MELLEGERS' IMPORTS)
WESTON, ONT.

ZOEKT U EEN HUIS?

Zie

John Struik

Tel. CH 6-3998

24 HOURS SERVICE

Representing
KEN WILES LTD.
1190 Weston Road
TORONTO
Tel. RO 2-1191

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Een formulier hiervoor is afgedrukt op de achterpagina.

Wanneer zal 't zijn ?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

De vraag naar Europese Auto's loopt in Canada terug

In de eerste vier maanden van 1961 liep de waarde van het totaal aantal in Canada verkochte auto's met 3.3% terug. De omzet van Canadese en Amerikaanse wagens steeg echter met 0.3%, zodat de vermindering van de vraag speciaal betrekking had op Europese en Engelse auto's. De omzet hiervan daalde met 14.6%.

In verband met deze ongunstige ontwikkeling is de situatie op de Europese en Engelse automarkt in Canada onoverzichtelijk geworden. Eigenlijk is sedert December 1960 de toestand geleidelijk verslechterd. Op dat moment, toen de vraag naar import-auto's al wat begon te verminderen, werd de door de Canadese regering ingesteld verhoging van de douanewaarde van Europese en Engelse auto's van kracht. Sedertdien zijn sommige auto's waarnaar in Canada nog maar een bescheiden vraag bestond, van de Canadese markt verdwenen, terwijl andere thans worden aangeboden tegen een prijs, die $400 lager ligt dan de catalogusprijs.

Bij het kopende publiek is hierdoor onzekerheid ontstaan over de prijs, die werkelijk voor een importauto moet worden betaald, hetgeen de vraag naar deze auto's ongunstig heeft beïnvloed. Bovendien zijn de marges op geïmporteerde auto's in het algemeen kleiner dan op de Canadese en Amerikaanse produkten, waardoor ook de importeurs en groothandelaren eerder verliezen lijden. Met het oog op de ongunstiger wordende markt heeft de Volkswagen Canada Ltd. besloten agressievere verkoopmethoden in te voeren. Een zelfde stap is ondernomen door Rootes Motors (Canada) Ltd. en door de Canadese vestiging van de Franse Renault fabrieken.

In 1960 werden in Canada 170.653 Europese en Engelse auto's geïmporteerd, ter waarde van $ 213.6 miljoen. Zoals reeds opgemerkt liepen in de eerste vier maanden van 1961 de omzetten in deze wagens met bijna 15% terug.

Sinds de onlangs door de Canadese Regering genomen maatregelen om de koers van de Canadese dollar te verlagen, waardoor importgoederen in prijs verhoogd worden, is de toestand voor de importeurs nog onoverzichtelijker geworden.

Enige verlichting werd verkregen doordat een speciale 7½% belasting op auto's opgeheven werd. De waardedaling van de Canadese dollar kan daarmee voorlopig opgevangen worden. Sommige import auto's werden zelfs enigszins in prijs verlaagd.

GAAT U VERHUIZEN?

U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.

Neem een

United Van Lines

"Quality Move"

Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.

FIDELITY
VAN & STORAGE
LIMITED

Peter Van Dijk, Hamilton
Bus. JA 7-9256
Res. JA 8-5333

Horlogemaker

J. SNIEDER

STATION ST., SMITHVILLE
Telephone WAlker 6-7372

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Hamilton Tel. nummer LI 5-2500.

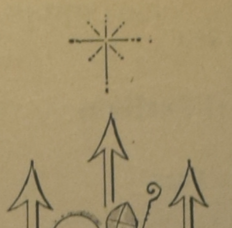
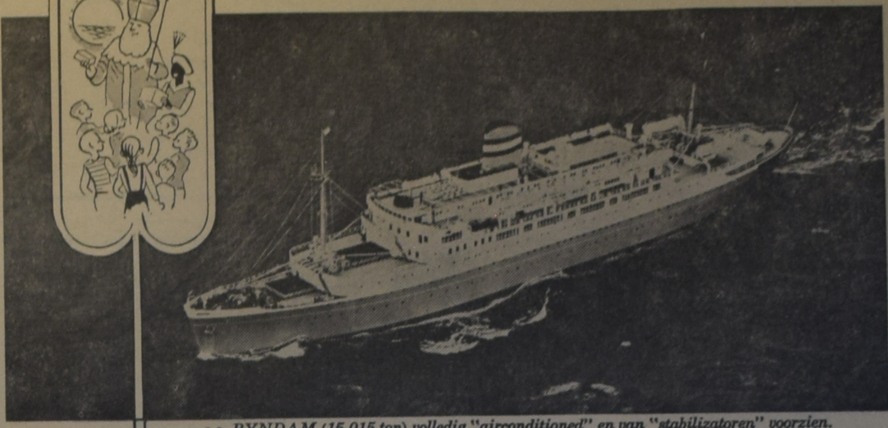

Achtste

Sint Nicolaas reis

RYNDAM 19 Nov.

van **MONTREAL*** en **QUEBEC**

*Bij zonsopgang — inscheping de avond voor vertrek.
Aankomst Rotterdam 28 Nov.

s.s. RYNDAM (15,015 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip,

OMDAT u 9 dagen voor allerlei pretjes hebt; 9 dragen om oude banden weer aan te knopen en om nieuwe vrienden te maken.

Omdat U op dit mooie en geriefelijke schip ruimte te over hebt om Uw benen te strekken, om uit te rusten, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Ryndam de voornaamste lounges, dekken, eetzalen, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes. Dat ze hun eigen speelkamers hebben en dat ze bezoek van Sinterklaas en zwarte Piet zullen krijgen met cadeautjes voor de jongens en de meisjes.

Omdat een reis op de Ryndam alleen maar te vergelijken is met een verblijf in een mooi hotel in een badplaats, met 3 volmaakte maaltijden per dag, afgewisseld door allerlei "snacks," alles zonder extra kosten.

Omdat U volledige ontspanning vinden zult op het van "stabilizatoren" voorziene Nederlandsche schip "Ryndam" met zijn staf van experts. En U zult ruimschoots op tijd in Rotterdam zijn om Uw eigen Sinterklaasviering niet mis te lopen.

Spaar tot en met 25%!

Het nieuwe 21-daagse retour excursie tarief bespaart U tot en met 25% ans U vertrekt met een afvaart tussen 1 November en 28 Februari.

10% retour reducties gedurende het gehele winterseizoen, beginnende met de afvaart van 6 September.

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Boekt tijdig bij Uw reisbureau.

Holland-America Line

MONTREAL • TORONTO • WINNIPEG • VANCOUVER

Verdien een boek

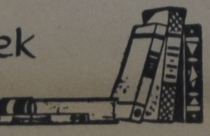

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

IK VOLG JE TOT ISTANBOEL — C. Rijnsdorp.
MET ENGELS DE WERELD IN.

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Boeketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID — Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK — Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN — Ds. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
LUTHER'S WERKEN.
DE CHRISTINNENREIS — John Bunyan.
MENSEN RONDOM JEZUS — Dr. J. H. Bavinck.
MOEILIJKE KINDEREN.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU — Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS — Dr. R. Schippers.

Voor 2 abonnees:

GRINT — S. P. Akkerman.
DE WONDERWERELD DER BIOLOGIE — Dr. W. M. Kruseman.
NEDERLAND ZOALS HET WAS — ZOALS HET IS — W. W. Reys.
DE WONDERWERELD DER BEELDENDE KUNST — P. W. J. Steinz.

Voor 3 abonnees:

LANDVERHUIZERS, door P. J. Risseeuw.
Trilogie in één band. 1. Vrijheid en brood
2. De huilende wildernis
3. Ik vorstel en ontkom

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283

NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

HOLLAND LIFE

INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741

51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

Adverteert in

"Calvinist-Contact"

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....